

Επίσημη Εφημερίδα

C 56

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

50^ο έτοςΈκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

10 Μαρτίου 2007

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	IV Πληροφορίες	
	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 56/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 42 της 24.2.2007	1
	V Γνωστοποιήσεις	
	ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 56/02	Υπόθεση C-321/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division), Ηνωμένο Βασίλειο, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dyson Ltd κατά Registrar of Trade Marks (Σήματα — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 2 — Έννοια του σημείου που δύναται να συνιστά σήμα — Διαφανής κάδος ή θάλαμος συλλογής που αποτελεί μέρος της εξωτερικής επιφάνειας ηλεκτρικής σκούπας)	2
2007/C 56/03	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-403/04 P και C-405/04 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 — Sumitomo Metal Industries Ltd, Nippon Steel Corp. κατά JFE Engineering Corp., πρώην NKK Corp., JFE Steel Corp., πρώην Kawasaki Steel Corp., Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Αγορά των χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής — Προστασία των εγχώριων αγορών — Βάρος αποδείξεως και διεξαγωγή των αποδείξεων — Διάρκεια της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία)	2
2007/C 56/04	Υπόθεση C-407/04 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 — Dalmine SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Αγορά χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής — Προστασία των εθνικών αγορών — Σύμβαση εφοδιασμού — Δικαιώματα άμυνας — Αυτοενοχοποιητικά στοιχεία — Αποδεικτικά στοιχεία προερχόμενα από ανώνυμη πηγή — Πρόστιμο — Αιτιολογία — Ίση μεταχείριση — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Μέγεθος της σχετικής αγοράς και της οικείας επιχειρήσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις)	3

EL

2007/C 56/05	Υπόθεση C-411/04 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 — Salzgitter Mannesmann GmbH, πρώην Mannesmannröhren-Werke GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Αγορά των χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής — Δίκαιη δίκη — Αποδεικτικά στοιχεία ανωνύμου προελεύσεως — Πρόστιμο — Συνεργασία — Ίση μεταχείριση)	3
2007/C 56/06	Υπόθεση C-48/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Landgericht Nürnberg-Fürth (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Adam Opel AG κατά Autec AG (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Σήμα — Άρθρο 5, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, και άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ — Δικαίωμα του δικαιούχου ενός σήματος να αντιτάσσεται στη χρήση από τρίτον σημείου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με το σήμα — Σήμα καταχωρισμένο για αυτοκίνητα και για παιχνίδια — Αναπαραγωγή από τρίτον του σήματος σε αυτοκίνητα-μινιατούρες της σχετικής μάρκας)	4
2007/C 56/07	Υπόθεση C-220/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 (αίτηση του Tribunal administratif de Lyon για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Jean Auroux, Marie-Hélène Riamon, Christian Avocat, Laure Deroche, Pascal Mirabel, Vladimir Serdeczny, Paul Perard, Dolorès Ponramon, Elisabeth Roche κατά Commune της Roanne (Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 93/37/ΕΚ — Ανάθεση του αντικειμένου της συμβάσεως χωρίς διαγωνισμό — Σύμβαση για την υλοποίηση σχεδίου χωροταξικής διευθετήσεως συναφθείσα μεταξύ δύο αναθετουσών αρχών — Έννοιες των «συμβάσεων δημοσίων έργων» και του «έργου» — Τρόπος υπολογισμού της αξίας του αντικειμένου της συμβάσεως)	4
2007/C 56/08	Υπόθεση C-229/05 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Osman Ocalan, εξ ονόματος του Kurdistan Workers' Party (PKK), Serif Vanly, εξ ονόματος του Kurdistan National Congress (KNK), κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Προσφυγή ακύρωσης — Παραδεκτό)	5
2007/C 56/09	Υπόθεση C-278/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 (αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Carol Marilyn Robins, John Burnett κατά Secretary of State for Work and Pensions (Προστασία των μισθωτών εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οδηγία 80/987/ΕΟΚ — Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο — Άρθρο 8 — Συστήματα επαγγελματικής ή διεπαγγελματικής επικουρικής πρόνοιας — Παροχές γήρατος — Προστασία των κεκτημένων δικαιωμάτων — Έκταση της προστασίας — Ευθύνη κράτους μέλους λόγω εσφαλμένης μεταφοράς οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο — Προϋποθέσεις)	6
2007/C 56/10	Υπόθεση C-313/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Δημοκρατία της Πολωνίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Maciej Brzeziński κατά Dyrektor Izby Celnej w Warszawie (Εσωτερική φορολόγηση — Τέλη αυτοκινήτων — Ειδικός φόρος κατανάλωσης — Μεταχειρισμένα αυτοκίνητα — Εισαγωγή)	6
2007/C 56/11	Υπόθεση C-329/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Dinslaken κατά Gerold Meindl (Ελευθέρια εγκαταστάσεως — Άρθρο 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 43 ΕΚ) — Μη μισθωτός εργαζόμενος — Φόρος εισοδήματος — Σύζυγοι μη ευρισκόμενοι σε συνεχή διάσταση — Απόρριψη αιτήματος περί ενιαίας φορολογήσεως — Μη συνοικούντες σύζυγοι — Αντισταθμιστικές παροχές για μισθολογική απώλεια του συζύγου που δεν είναι κάτοικος ημεδαπής — Εισοδήματα μη φορολογούμενα στο κράτος μέλος κατοικίας του συζύγου)	7
2007/C 56/12	Υπόθεση C-332/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Bundessozialgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Aldo Celozzi κατά Innungskrankenkasse Baden-Württemberg (Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Υπολογισμός του ύψους του ημερησίου επιδόματος ασθενείας βάσει των καθαρών αποδοχών, οι οποίες καθορίζονται από τη φορολογική κατηγορία — Αυτεπάγγελτη υπαγωγή του διακινούμενου εργαζομένου, του οποίου ο σύζυγος κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος, σε δυσμενέστερη φορολογική κατηγορία — Μεταβολή της φορολογικής κατηγορίας αποκλειστικώς κατόπιν αιτήσεως του διακινούμενου εργαζομένου — Μη συνεκτίμηση εκ των υστέρων μεταβολής της φορολογικής κατηγορίας, δικαιολογούμενης από την οικογενειακή κατάσταση του εργαζομένου αυτού — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Παραβίαση)	8

2007/C 56/13	Υπόθεση C-359/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Tribunal de grande instance de Brive-La-Gaillarde (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Estager SA κατά Receveur principal de la Recette des Douanes de Brive (Οικονομική και νομισματική πολιτική — Κανονισμοί (ΕΚ) 1103/97 και 974/98 — Εισαγωγή του ευρώ — Μετατροπή μεταξύ των εθνικών νομισματικών μονάδων και του ευρώ — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους περί προσαρμογής της αξίας σε ευρώ ορισμένων ποσών εκφρασμένων σε εθνικό νόμισμα στα νομοθετικά κείμενα του κράτους αυτού)	8
2007/C 56/14	Υπόθεση C-370/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά Uwe Kay Festersen (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Περιορισμοί στην κτήση της κυριότητας γεωργικών εκμεταλλεύσεων — Υποχρέωση του αγοραστή να μεταφέρει την κατοικία του στο γεωργικό ακίνητο)	9
2007/C 56/15	Υπόθεση C-385/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 (αίτηση του Conseil d'État — Γαλλία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Confédération générale du travail (CGT), Confédération française démocratique du travail (CFDT), Confédération française de l'encadrement (CFE-CGC), Confédération française des travailleurs chrétiens (CFTC), Confédération générale du travail — Force ouvrière (CGT-FO) κατά Premier ministre, Ministre de l'Emploi, de la Cohésion sociale et du Logement (Κοινωνική πολιτική — Οδηγίες 98/59/ΕΚ και 2002/14/ΕΚ — Ομαδικές απολύσεις — Ενημέρωση των εργαζομένων και διαβούλευση με αυτούς — Τρόπος υπολογισμού των κατωτάτων ορίων απασχολούμενου προσωπικού — Εξουσία των κρατών μελών — Αποκλεισμός εργαζομένων ορισμένης ηλικίας)	9
2007/C 56/16	Υπόθεση C-405/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Ρύπανση και αρνητικές επιδράσεις — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Απουσία μέτρων για την εξασφάλιση της κατάλληλης επεξεργασίας των αστικών λυμάτων διαφόρων αστικών περιοχών)	10
2007/C 56/17	Υπόθεση C-421/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Rechtbank van koophandel Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — City Motors Groep NV κατά Citroën Belux NV (Ανταγωνισμός — Συμφωνία διανομής αυτοκινήτων οχημάτων — Απαλλαγή ανά κατηγορία — Κανονισμός (ΕΚ) 1400/2002 — Άρθρο 3, παράγραφοι 4 και 6 — Καταγγελία εκ μέρους του προμηθευτή — Δικαίωμα παραπομπής σε εμπειρογνώμονα ή διαιτητή και προσφυγής σε εθνικό δικαστή — Ρητή ρήτρα περί καταγγελίας — Συμβιβαστό με την απαλλαγή ανά κατηγορία — Κύρος των λόγων της καταγγελίας — Αποτελεσματικός έλεγχος)	10
2007/C 56/18	Υπόθεση C-104/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογική νομοθεσία — Αναστολή φορολόγησως υπεραξίας προκύπτουσας από τη μεταβίβαση κατοικίας διαμονής — Άρθρα 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και 43 ΕΚ — Άρθρα 28 και 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο)	11
2007/C 56/19	Υπόθεση C-204/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Τσεχίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 78/686/ΕΟΚ — Αμοιβαία αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων — Οδοντίατροι — Μέτρα προς διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	11
2007/C 56/20	Υπόθεση C-437/05: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Okresní soud v Českém Krumlově (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jan Vorel κατά Nemocnice Český Krumlov (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγίες 93/104/ΕΚ και 2003/88/ΕΚ — Έννοια του «χρόνου εργασίας» — Ανεργές περιόδοι εφημερίας ιατρού στον χώρο εργασίας — Χαρακτηρισμός — Συνέπειες στην αμοιβή του ενδιαφερομένου)	12

2007/C 56/21	Υπόθεση C-40/06: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht München (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] Juers Pharma Import-Export GmbH κατά Oberfinanzdirektion Nürnberg (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινό Δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Κάψουλες που περιέχουν κυρίως μελατονίνη — Φάρμακα) 12	12
2007/C 56/22	Υπόθεση C-493/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 2006 η Tesco Stores Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-191/04, MIP Group Intellectual Property GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) 13	13
2007/C 56/23	Υπόθεση C-498/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Ισπανία) στις 7 Δεκεμβρίου 2006 — Maira María Robledillo Núñez κατά Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) 13	13
2007/C 56/24	Υπόθεση C-506/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 14 Δεκεμβρίου 2006 — Sabine Mayr κατά Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG 14	14
2007/C 56/25	Υπόθεση C-507/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία) στις 13 Δεκεμβρίου 2006 — Malina Klörpel κατά Tiroler Gebietskrankenkass 14	14
2007/C 56/26	Υπόθεση C- 508/06: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας 15	15
2007/C 56/27	Υπόθεση C-509/06 P: Αίτηση αναίρεσεως που υπέβαλε στις 15 Δεκεμβρίου 2006 η Akzo Nobel NV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-330/01, Akzo Nobel NV κατά Επιτροπής 15	15
2007/C 56/28	Υπόθεση C-510/06 P: Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 15 Δεκεμβρίου 2006 η εταιρία Archer Daniels Midland Co. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-329/01, Archer Daniels Midland Company κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 15	15
2007/C 56/29	Υπόθεση C-511/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Δεκεμβρίου 2006 η Archer Daniels Midland Co. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-59/02, Archer Daniels Midland Company κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 16	16
2007/C 56/30	Υπόθεση C-514/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2006 η Armacell Enterprise GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 10 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση T-172/05, Armacell Enterprise GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) 17	17
2007/C 56/31	Υπόθεση C-515/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2006 η European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 18	18
2007/C 56/32	Υπόθεση C-519/06 P: Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2006 η Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01: GlaxoSmithKline Services Unlimited, πρώην Glaxo Wellcome plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 18	18
2007/C 56/33	Υπόθεση C-520/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το House of Lords (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 20 Δεκεμβρίου 2006 — Stringer κ.λπ. κατά Her Majesty's Revenue and Customs 19	19
2007/C 56/34	Υπόθεση C-524/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) στις 28 Δεκεμβρίου 2006 — Heinz Huber κατά Bundesrepublik Deutschland 19	19

2007/C 56/35	Υπόθεση C-527/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 27 Δεκεμβρίου 2006 — R.H.H. Renneberg κατά Staatssecretaris van Financiën	20
2007/C 56/36	Υπόθεση C-532/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάς) στις 29 Δεκεμβρίου 2006 — «ΕΜΜ. Γ. ΛΙΑΝΑΚΗΣ Α.Ε.», ΣΗΜΑ Ανώνυμη Τεχνική Εταιρία Μελετών και Επιβλέψεων, Νικόλαος Βλαχόπουλος κατά Δήμου Αλεξανδρούπολης, «ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ Α.Ε.», ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ, ΔΗΜ. ΒΑΣΙΟΥ, «Ν. ΛΟΥΚΑΤΟΣ και ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΩΝ», «ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΗΣ ΜΕΛΕΤΗΤΙΚΗ Α.Ε.», «Α. ΠΑΝΤΑΖΗΣ — ΠΑΝ. ΚΥΡΙΟΠΟΥΛΟΥ και ΣΥΝ/ΤΕΣ ΟΣ “ΦΙΛΩΝ” Ο.Ε.», Νικολάου Σίδηρη	20
2007/C 56/37	Υπόθεση C-533/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 28 Δεκεμβρίου 2006 — 02 Holdings Limited & 02 (UK) Limited κατά Hutchinson 3G UK Limited	20
2007/C 56/38	Υπόθεση C-6/07: Προσφυγή της 12ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	21
2007/C 56/39	Υπόθεση C-11/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hof van Beroep te Gent (Βέλγιο) στις 18 Ιανουαρίου 2007 — Hans Eckelkamp κ.λπ. κατά Βελγικού Δημοσίου	21
2007/C 56/40	Υπόθεση C-13/07: Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	22
2007/C 56/41	Υπόθεση C-14/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 22 Ιανουαρίου 2007 — Ingenieurbüro Michael Weiss und Partner GbR κατά Industrie und Handelskammer Berlin, εναγομένη: Nicholas Grimshaw & Partner Ltd	22
2007/C 56/42	Υπόθεση C-18/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Kammarrätten i Jönköping (Σουηδία) στις 22 Ιανουαρίου 2007 — Mattias Jalkhed κατά Jordbruksverket	23
2007/C 56/43	Υπόθεση C-20/07: Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	23
2007/C 56/44	Υπόθεση C-21/07: Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	23
2007/C 56/45	Υπόθεση C-22/07: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	24
2007/C 56/46	Υπόθεση C-26/07: Προσφυγή της 25/01/2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	24
2007/C 56/47	Υπόθεση C-29/07: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	25
2007/C 56/48	Υπόθεση C-31/07: Προσφυγή της 26ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	25
2007/C 56/49	Υπόθεση C-35/07: Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	25
Πρωτοδικείο		
2007/C 56/50	Υπόθεση T-231/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιανουαρίου 2007 — Ελλάδα κατά Επιτροπής («Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινή διπλωματική εκπροσώπηση στην Αμπούζα (Νιγηρία) — Είσπραξη χρέους με συμψηφισμό — Κανονισμοί (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 και 2342/2002 — Αρχή της καλής πίστωσης στο δημόσιο διεθνές δίκαιο»)	26

2007/C 56/51	Υπόθεση T-283/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιανουαρίου 2007 — Georgia-Pacific κατά ΓΕΕΑ (Ανάγλυφο σχέδιο σε χαρτί) («Κοινοτικό σήμα — Τρισδιάστατο σήμα — Ανάγλυφο σχέδιο σε χαρτί — Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 26	26
2007/C 56/52	Υπόθεση T-288/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιανουαρίου 2007 — Van Neyghem κατά Επιτροπής των Περιφερειών («Υπάλληλοι — Διορισμός — Κατάταξη σε βαθμό και κλιμάκιο — Εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών — Καθυστερημένη διοικητική ένσταση — Παραδεκτό») 26	26
2007/C 56/53	Υπόθεση T-472/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Ιανουαρίου 2007 — Τσαρνάβας κατά Επιτροπής («Υπάλληλοι — Άρθρο 45 του ΚΥΚ — Προαγωγή — Απόφαση του Πρωτοδικείου ακυρώνουσα την απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος — Επανεξέταση των προσόντων — Αιτιολογία») 27	27
2007/C 56/54	Υπόθεση T-53/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Calavo Growers κατά ΓΕΕΑ — Calvo Sanz (Calvo) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος CALVO — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα CALAVO — Παραδεκτό της ανακοπής — Αιτιολογία της ανακοπής κατατεθείσα σε γλώσσα άλλη από εκείνη της γλώσσας διαδικασίας — Άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Κανονισμός 20, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95) 27	27
2007/C 56/55	Υπόθεση T-92/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 2006 — movingpeople.net κατά ΓΕΕΑ — Schäfer (moving people.net) («Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα movingpeople.net — Ανακοπή εκ μέρους του δικαιούχου του εθνικού λεκτικού σήματος MOVING PEOPLE — Μερική άρνηση καταχώρισεως — Κτήση του προγενεστέρου σήματος από τον προσφεύγοντα — Κατάργηση της δίκες») 28	28
2007/C 56/56	Υπόθεση T-127/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιανουαρίου 2007 — Lootus Teine Osühing κατά Συμβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 2269/2004 και κανονισμός (ΕΚ) 2270/2004 — Αλιεία — Αλιευτικές δυνατότητες για τα είδη βαθέων υδάτων όσον αφορά τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Ένωση το 2004 — Πρόσωπα τα οποία οι οικείες πράξεις αφορούν άμεσα και ατομικά — Απαράδεκτη) 28	28
2007/C 56/57	Υπόθεση T-104/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 2007 — SPM κατά Επιτροπής («Κοινή οργάνωση των αγορών — Μπανάνες — Καθεστώς εισαγωγής μπανανών καταγωγής χωρών ΑΚΕ στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 219/2006 — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενεργητική νομιμοποίηση — Απαράδεκτο») 29	29
2007/C 56/58	Υπόθεση T-368/06: Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2006 — Rath κατά ΓΕΕΑ — Sanorell Pharma (Immunocell) 29	29
2007/C 56/59	Υπόθεση T-400/06: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — ZERO Industry κατά ΓΕΕΑ — zero International Holding (zerorh+) 30	30
2007/C 56/60	Υπόθεση T-1/07: Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2007 — Apache Footwear και Apache II Footwear κατά Συμβουλίου 30	30
2007/C 56/61	Υπόθεση T-2/07: Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής 31	31
2007/C 56/62	Υπόθεση T-3/07: Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής 31	31
2007/C 56/63	Υπόθεση T-5/07: Προσφυγή της 5ης Ιανουαρίου 2007 — Βέλγιο κατά Επιτροπής 32	32
2007/C 56/64	Υπόθεση T-6/07: Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2007 — Galderma κατά ΓΕΕΑ — Lelas (Nanolat) 34	34
2007/C 56/65	Υπόθεση T-8/07: Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2007 — TORRES κατά ΓΕΕΑ — Gala-Salvador Dalí (TG Torre Galatea) 34	34
2007/C 56/66	Υπόθεση T-9/07: Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2007 — Grupo Promer Mon-Graphic κατά ΓΕΕΑ — PepsiCo (σχέδια) 35	35

2007/C 56/67	Υπόθεση T-10/07: Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2007 FVB κατά ΓΕΕΑ — FVD (FVB)	35
2007/C 56/68	Υπόθεση T-11/07: Προσφυγή της 12ης Ιανουαρίου 2007 — Frucona Košice κατά Επιτροπής	36
2007/C 56/69	Υπόθεση T-12/07: Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Polimeri Europa κατά Επιτροπής	37
2007/C 56/70	Υπόθεση T-13/07: Προσφυγή της Cemex UK Cement Ltd κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 2007	37
2007/C 56/71	Υπόθεση T-22/07: Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — US Steel Košice κατά Επιτροπής	38
2007/C 56/72	Υπόθεση T-163/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 22ας Ιανουαρίου 2007 — B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio κ.λπ. κατά Επιτροπής	39
2007/C 56/73	Υπόθεση T-229/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 2007 — Kretschmer κατά Κοινοβουλίου	39

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2007/C 56/74	Υπόθεση F-42/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δευτερο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Rossi Ferreras κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση εξέλιξης της σταδιοδρομίας — Αξιολόγηση για το έτος 2003 — Προσφυγή ακύρωσης — Αγωγή αποζημίωσης)	40
2007/C 56/75	Υπόθεση F-43/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2007 — Chassagne κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Αποζημίωση — Ετήσια έξοδα ταξιδιού — Διατάξεις ισχύουσες για τους υπαλλήλους που κατάνονται από υπερπόντιο γαλλικό νομό — Άρθρο 8 του παραρτήματος VII του τροποποιηθέντος Κώδικα Υπηρεσιακής Καταστάσεως)	40
2007/C 56/76	Υπόθεση F-125/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δευτερο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Τσαρνάβας κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων υπαλλήλων διαφορετικών υπηρεσιών — Αίτημα αποζημίωσης — Παραδεκτό — Εύλογη προθεσμία — Αμοιβή δικηγόρου — Προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία — Ηθική βλάβη)	41
2007/C 56/77	Υπόθεση F-55/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δευτερο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 — de Albuquerque κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Μετάθεση — Άρθρο 7, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Αρχή της ίσης μεταχείρισης — Κατάχρηση εξουσίας — Συμφέρον της υπηρεσίας)	41
2007/C 56/78	Υπόθεση F-142/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Bligny κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Επειγών χαρακτήρας — Δεν υφίσταται)	41
2007/C 56/79	Υπόθεση F-145/06: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Pascual García κατά Επιτροπής	42
2007/C 56/80	Υπόθεση F-146/06: Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2006 — Spreiser κατά Κοινοβουλίου	42
2007/C 56/81	Υπόθεση F-2/07: Προσφυγή Matos Martins κατά Επιτροπής, που ασκήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 2007	43
2007/C 56/82	Υπόθεση F-3/07: Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Μοσχονάκη κατά FEACVT	43
2007/C 56/83	Υπόθεση F-4/07: Αγωγή της 19ης Ιανουαρίου 2007 — Σκουλιδη κατά Επιτροπής	44
2007/C 56/84	Υπόθεση F-5/07: Προσφυγή-αγωγή της 21ης Ιανουαρίου 2007 — Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου	44
2007/C 56/85	Υπόθεση F-6/07: Προσφυγή Suvikas κατά Συμβουλίου που ασκήθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2007	45

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2007/C 56/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 42 της 24.2.2007

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 20 της 27.1.2007.

EE C 331 της 30.12.2006.

EE C 326 της 30.12.2006.

EE C 310 της 16.12.2006.

EE C 294 της 2.12.2006.

EE C 281 της 18.11.2006.

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division), Ηνωμένο Βασίλειο, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dyson Ltd κατά Registrar of Trade Marks

(Υπόθεση C-321/03) ⁽¹⁾

(Σήματα — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 2 — Έννοια του σημείου που δύναται να συνιστά σήμα — Διαφανής κάδος ή θάλαμος συλλογής που αποτελεί μέρος της εξωτερικής επιφάνειας ηλεκτρικής σκούπας)

(2007/C 56/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dyson Ltd

κατά

Registrar of Trade Marks

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ: Πρώτη οδηγία του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων — Σήμα συνιστάμενο σε λειτουργικό χαρακτηριστικό (διαφανή πλαστικό κύλινδρο) που αποτελεί τμήμα ηλεκτρικής σκούπας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 2 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το αντικείμενο μιας αιτήσεως καταχώρισεως, όπως η επίμαχη

στην κύρια δίκη, το οποίο αφορά όλα τα νοητά σχήματα ενός διαφανούς κάδου ή θαλάμου συλλογής που αποτελεί μέρος της εξωτερικής επιφάνειας μιας ηλεκτρικής σκούπας, δεν αποτελεί «σημείο» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να συνιστά σήμα κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 239 της 4.10.2003.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 — Sumitomo Metal Industries Ltd, Nippon Steel Corp. κατά JFE Engineering Corp., πρώην NKK Corp., JFE Steel Corp., πρώην Kawasaki Steel Corp., Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-403/04 P και C-405/04 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Αγορά των χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής — Προστασία των εγχώριων αγορών — Βάρος αποδείξεως και διεξαγωγή των αποδείξεων — Διάρκεια της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία)

(2007/C 56/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Sumitomo Metal Industries Ltd (εκπρόσωποι: C. Vajda QC, G. Sproul και S. Szlezinger, Solicitors) Nippon Steel Corp. (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis και K. Van Hove, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: JFE Engineering Corp. πρώην NKK Corp., JFE Steel Corp., πρώην Kawasaki Steel Corp., Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Khan και A. Whelan), Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δευτέρο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 2004, JFE Engineering Corp. κ.λπ. κατά Επιτροπής (συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00), με την οποία ακυρώθηκε μερικώς η απόφαση 2003/382/EK της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B — Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής) [κοινοποιήθεια υπό τον αριθμό E(1999) 4154] και μειώθηκε το ύψος του προστίμου που είχε επιβληθεί στις ανααιρεσείουσες

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Sumitomo Metal Industries Ltd στα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση C-403/04 P και τη Nippon Steel Corp. στα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση C-405/04 P.

(¹) ΕΕ C 284 της 20.11.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 — Dalmine SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-407/04 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Αγορά χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής — Προστασία των εθνικών αγορών — Σύμβαση εφοδιασμού — Δικαιώματα άμυνας — Αυτοενοχοποιητικά στοιχεία — Αποδεικτικά στοιχεία προερχόμενα από ανώνυμη πηγή — Πρόστιμο — Αιτιολογία — Ίση μεταχείριση — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Μέγεθος της σχετικής αγοράς και της οικείας επιχειρήσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις)

(2007/C 56/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Dalmine SpA (εκπρόσωποι: A. Sinagra, M. Siragusa και F. Moretti, δικηγόροι)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Whelan και F. Amatos)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δευτέρο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-50/00, Dalmine κατά Επιτροπής, με την οποία ακυρώθηκε μερικώς η απόφαση 2003/382/EK της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B — Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής) [η οποία κοινοποιήθηκε με τον αριθμό C(1999) 4154], και καθορίστηκε το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Dalmine SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 300 της 4.12.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 — Salzgitter Mannesmann GmbH, πρώην Mannesmannröhren-Werke GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-411/04 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Αγορά των χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής — Δίκαιη δίκη — Αποδεικτικά στοιχεία ανώνυμου προελεύσεως — Πρόστιμο — Συνεργασία — Ίση μεταχείριση)

(2007/C 56/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Salzgitter Mannesmann GmbH, πρώην Mannesmannröhren-Werke GmbH (εκπρόσωποι: M. Klusmann και F. Wiemer, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Whelan και H. Gading, H.-J. Freund, Rechtsanwalt)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δευτέρο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 2004, T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG κατά Επιτροπής, κατ' ό μέτρο με την εν λόγω απόφαση απορρίφθηκε η προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως 2003/382/EK της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B — Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής) (ΕΕ L 140, σ. 1) — Δικαίωμα για δίκαιη δίκη — Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Salzgitter Mannesmann GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 273 της 6.11.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Landgericht Nürnberg-Fürth (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Adam Opel AG κατά Autec AG

(Υπόθεση C-48/05) ⁽¹⁾

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Σήμα — Άρθρο 5, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, και άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ — Δικαίωμα του δικαιούχου ενός σήματος να αντιτάσσεται στη χρήση από τρίτον σημείου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με το σήμα — Σήμα καταχωρισμένο για αυτοκίνητα και για παιχνίδια — Αναπαραγωγή από τρίτον του σήματος σε αυτοκίνητα-μινιατούρες της σχετικής μάρκας)

(2007/C 56/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Nürnberg-Fürth

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Adam Opel AG

κατά

Autec AG

Παρεμβαίνουσα: Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie eV

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landgericht Nürnberg-Fürth — Ερμηνεία των άρθρων 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1) — Δικαίωμα του δικαιούχου ενός σήματος να αντιτάσσεται στη χρήση του σήματος αυτού από τρίτον — Αναπαραγωγή από τρίτον του λογοτύπου κατασκευαστή αυτοκινήτων σε αυτοκίνητα-μινιατούρες

Διατακτικό της αποφάσεως

1) Όταν ένα σήμα είναι καταχωρισμένο ταυτοχρόνως για αυτοκίνητα —για τα οποία είναι παγκοίνως γνωστό— και για παιχνίδια, η χρησιμοποίηση από τρίτον, χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος, σημείου πανομοιότυπου με το σήμα αυτό σε αυτοκίνητα-μινιατούρες της σχετικής μάρκας, προκειμένου να αναπαραχθούν πιστά τα αυτοκίνητα αυτά, και η διάθεσή τους στο εμπόριο:

— συνιστούν, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των

νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, χρήση που ο δικαιούχος του σήματος δικαιούται να απαγορεύει αν η χρήση αυτή βλάπτει ή μπορεί να βλάψει τις λειτουργίες του σήματος, ως σήματος καταχωρισμένου για παιχνίδια,

— συνιστούν, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, της ίδιας οδηγίας, χρήση που ο δικαιούχος του σήματος δικαιούται να απαγορεύει —υπό την προϋπόθεση ότι η προστασία που προβλέπει η διάταξη αυτή έχει υιοθετηθεί από το εθνικό δίκαιο— αν με τη χρήση αυτή αντλείται χωρίς νόμιμη αιτία και ως μη έδει όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του σήματος ή αν η χρήση αυτή είναι βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.

2) Όταν ένα σήμα έχει καταχωριστεί, μεταξύ άλλων, για αυτοκίνητα, η χρησιμοποίηση από τρίτον, χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος, σημείου πανομοιότυπου με το σήμα αυτό σε αυτοκίνητα-μινιατούρες της σχετικής μάρκας, προκειμένου να αναπαραχθούν πιστά τα αυτοκίνητα αυτά, και η διάθεσή τους στο εμπόριο δεν αποτελούν χρήση ενδείξεως σχετικής με κάποιο χαρακτηριστικό αυτών των αυτοκινήτων σε μινιατούρα, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 2.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 (αίτηση του Tribunal administratif de Lyon για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Jean Auroux, Marie-Hélène Riamon, Christian Avocat, Laure Deroche, Pascal Mirabel, Vladimir Serdeczny, Paul Perard, Dolorès Ponramon, Elisabeth Roche κατά Commune της Roanne

(Υπόθεση C-220/05) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 93/37/ΕΚ — Ανάθεση του αντικειμένου της συμβάσεως χωρίς διαγωνισμό — Σύμβαση για την υλοποίηση σχεδίου χωροταξικής διευθετήσεως συναφθείσα μεταξύ δύο αναθετουσών αρχών — Έννοιες των «συμβάσεων δημοσίων έργων» και του «έργου» — Τρόπος υπολογισμού της αξίας του αντικειμένου της συμβάσεως)

(2007/C 56/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Lyon

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jean Auroux, Marie-Hélène Riamon, Christian Avocat, Laure Deroche, Pascal Mirabel, Vladimir Serdeczny, Paul Perard, Dolorès Ponramon, Elisabeth Roche

κατά

Commune de Roanne

παρισταμένης της: Société d'équipement du département de la Loire (SEDL)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Tribunal administratif de Lyon — Ερμηνεία των άρθρων 1 και 6 της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 54) — Δημόσια χωροταξική σύμβαση, συναπτόμενη μεταξύ δύο αναθέτουσών αρχών και αφορώσα την πραγματοποίηση, προς τον σκοπό δημοσίου συμφέροντος, ενός χωροταξικού έργου, στο πλαίσιο του οποίου η δεύτερη αναθέτουσα αρχή παραδίδει στην πρώτη έργα προοριζόμενα να καλύψουν της ανάγκες της και κατά τη λήξη του οποίου η πρώτη αναθέτουσα αρχή αποκτά κυριότητα σ' αυτά από τα έργα που δεν έχουν εκχωρηθεί σε τρίτους — Τρόπος υπολογισμού της αξίας της σύμβασης για την εκτίμηση του ορίου από του οποίου έχουν εφαρμογή οι διαδικασίες συνάψεως — Κατασκευή ενός κέντρου ψυχαγωγίας και ενός χώρου σταθμεύσεως

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Σύμβαση με την οποία μια πρώτη αναθέτουσα αρχή αναθέτει σε μια δεύτερη αναθέτουσα αρχή την υλοποίηση ενός έργου συνιστά σύμβαση δημοσίου έργου κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο α', της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, ανεξαρτήτως του αν προβλέπεται ή όχι ότι η πρώτη αναθέτουσα αρχή είναι ή θα καταστεί κύριος του συνόλου ή μέρους αυτού του έργου.
- 2) Προκειμένου να προσδιοριστεί η αξία του αντικειμένου μιας σύμβασης για την εφαρμογή του άρθρου 6 της οδηγίας 93/37, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/52, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η συνολική αξία της σύμβασης δημοσίου έργου υπό το πρίσμα ενός δυναμικού διαγωνιζόμενου, συνυπολογιζόμενων, επομένως, όχι μόνο όλων των ποσών που οφείλει να καταβάλει η αναθέτουσα αρχή, αλλά και του συνόλου των προερχομένων από τρίτους εσόδων.
- 3) Μια αναθέτουσα αρχή δεν απαλλάσσεται από την υποχρέωση εφαρμογής των διαδικασιών συνάψεως συμβάσεων δημοσίων έργων που προβλέπει η οδηγία 93/37, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/52, επειδή, κατά την εθνική νομοθεσία, η σύμβαση αυτή μπορεί να συναφθεί μόνο με ορισμένα νομικά πρόσωπα που έχουν, επίσης, την ιδιότητα της αναθέτουσας αρχής και υποχρεούνται, με τη σειρά τους, να εφαρμόζουν τις διαδικασίες αυτές κατά τη σύναψη τυχόν επί μέρους συμβάσεων.

(¹) ΕΕ C 193 της 6.8.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Osman Ocalan, εξ ονόματος του Kurdistan Workers' Party (PKK), Serif Vanly, εξ ονόματος του Kurdistan National Congress (KNK), κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-229/05 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Προσφυγή ακύρωσης — Παραδεκτό)

(2007/C 56/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Osman Ocalan, εξ ονόματος του Kurdistan Workers' Party (PKK), Serif Vanly, εξ ονόματος του Kurdistan National Congress (KNK) (εκπρόσωποι: M. Muller, QC, E. Grieves και P. Moser, Barristers, J.G. Peirce, Solicitor)

Αντίδικοι στην αναίρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: E. Finnegan και M. Bishop), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: R. Caudwell), Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα), της 15ης Φεβρουαρίου 2005, στην υπόθεση T-229/02, PKK και KNK κατά Συμβουλίου, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή ακύρωσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου 2002/334/ΕΚ, της 2ας Μαΐου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και περί καταργήσεως της αποφάσεως 2001/927/ΕΚ (ΕΕ L 116, σ. 3) — Ικανότητα να είναι κάποιος διάδικος και ενεργητική νομιμοποίηση

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει τη διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 15ης Φεβρουαρίου 2005, T-229/02, PKK και KNK κατά Συμβουλίου, καθόσον με τη διάταξη αυτή απορρίπτεται η προσφυγή που άσκησε ο Osman Ocalan εξ ονόματος του Kurdistan Workers' Party (PKK).
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει τον Serif Vanly, που υπέβαλε την αίτηση αναίρεσης εξ ονόματος του Kurdistan National Congress (KNK), στα δικαστικά έξοδα της αίτησης αυτής.

- 4) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή που άσκησε ο Osman Ocalan εξ ονόματος του PKK, καθόσον βάλλει κατά της απόφασης 2002/334/ΕΚ του Συμβουλίου, της 2ας Μαΐου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση της απόφασης 2001/927/ΕΚ.
- 5) Η προσφυγή που άσκησε ο Osman Ocalan εξ ονόματος του PKK είναι παραδεκτή, καθόσον βάλλει κατά της απόφασης 2002/460/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση της απόφασης 2002/334/ΕΚ. Η υπόθεση αναπέμπεται στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για να εκδικαστεί επί της ουσίας.
- 6) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα που αφορούν τον Osman Ocalan εξ ονόματος του PKK.

(¹) ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 (αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Carol Marilyn Robins, John Burnett κατά Secretary of State for Work and Pensions

(Υπόθεση C-278/05) (¹)

(Προστασία των μισθωτών εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οδηγία 80/987/ΕΟΚ — Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο — Άρθρο 8 — Συστήματα επαγγελματικής ή διεπαγγελματικής επικουρικής πρόνοιας — Παροχές γήρατος — Προστασία των κεκτημένων δικαιωμάτων — Έκταση της προστασίας — Ευθύνη κράτους μέλους λόγω εσφαλμένης μεταφοράς οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο — Προϋποθέσεις)

(2007/C 56/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Carol Marilyn Robins, John Burnett

κατά

Secretary of State for Work and Pensions

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία του άρθρου 8 της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35) — Έκταση της υποχρέωσης προστασίας των κεκτημένων δικαιωμάτων ή των δικαιωμάτων προσδοκίας των εργαζομένων όσον αφορά τις παροχές γήρατος

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το άρθρο 8 της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη και ανεπάρκειας των πόρων των επαγγελματικών ή διεπαγγελματικών συστημάτων επικουρικής πρόνοιας, η χρηματοδότηση των κεκτημένων δικαιωμάτων για παροχές γήρατος δεν πρέπει υποχρεωτικώς να διασφαλίζεται από τα ίδια τα κράτη μέλη ούτε πρέπει να είναι πλήρης.
- 2) Το άρθρο 8 της οδηγίας 80/987 απαγορεύει σύστημα προστασίας όπως αυτό για το οποίο πρόκειται στη διαφορά της κύριας δίκης.
- 3) Σε περίπτωση μη ορθής μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 8 της οδηγίας 80/987, η ευθύνη του οικείου κράτους μέλους εξαρτάται από τη διαπίστωση πρόδηλης και σοβαρής υπέρβασης, εκ μέρους του εν λόγω κράτους, των ορίων που επιβάλλονται στη διακριτική του ευχέρεια.

(¹) ΕΕ C 243 της 1.10.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Δημοκρατία της Πολωνίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Maciej Brzeziński κατά Dyrektor Izby Celnej w Warszawie

(Υπόθεση C-313/05) (¹)

(Εσωτερική φορολόγηση — Τέλη αυτοκινήτων — Ειδικός φόρος κατανάλωσης — Μεταχειρισμένα αυτοκίνητα — Εισαγωγή)

(2007/C 56/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maciej Brzeziński κατά Dyrektor Izby Celnej w Warszawie **Αντικείμενο της υποθέσεως**

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie [διοικητικό δικαστήριο της βοϊβοδίας της Βαρσοβίας] — Ερμηνεία των άρθρων 25, 28 και 90 της Συνθήκης ΕΚ, καθώς και του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως (ΕΕ L 76, σ. 1) — Εθνικός φόρος (ειδικός φόρος καταναλώσεως) που βαρύνει τα αυτοκίνητα κατά την πρώτη ταξινόμησή τους στην ημεδαπή, του οποίου ο συντελεστής υπολογίζεται με βάση την παλαιότητα του αυτοκινήτου — Ενδοκοινοτική αγορά μεταχειρισμένου αυτοκινήτου — Υποχρέωση υποβολής δηλώσεως εντός πέντε ημερών από την αγορά αυτή

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Ειδικός φόρος καταναλώσεως, όπως αυτός που θεσπίστηκε στην Πολωνία με τον νόμο της 23ης Ιανουαρίου 2004, ο οποίος δεν πλήττει τα αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως λόγω της διελεύσεως των συνόρων, δεν αποτελεί τελωνειακό εισαγωγικό δασμό ούτε επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος υπό την έννοια του άρθρου 25 ΕΚ.
- 2) Το άρθρο 90, πρώτο εδάφιο, ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει ειδικό φόρο καταναλώσεως, στο μέτρο που το ποσό του φόρου αυτού, ο οποίος επιβαρύνει τα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα με παλαιότητα μεγαλύτερη των δύο ετών που αγοράστηκαν σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό που επέβαλε τον εν λόγω φόρο, υπερβαίνει το εναπομένον ποσό του ίδιου φόρου που είναι ενσωματωμένος στην αγοραία αξία ομοειδών αυτοκινήτων που έχουν στο παρελθόν ταξινομηθεί στο κράτος που επιβάλλει τον φόρο. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να ερευνησει αν η επίδικη στην κύρια δίκη ρύθμιση και, ιδίως, η εφαρμογή του άρθρου 7 της αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, της 22ας Απριλίου 2004, περί μειώσεως των συντελεστών των ειδικών φόρων καταναλώσεως, έχουν τέτοιου είδους συνέπεια.
- 3) Το άρθρο 28 ΕΚ δεν έχει εφαρμογή επί απλοποιημένης δηλώσεως όπως αυτή του άρθρου 81, παράγραφος 1, σημείο 1, του νόμου του 2004 και το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως δεν απαγορεύει τη δήλωση αυτή εφόσον η επίδικη ρύθμιση μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η υποχρέωση καταθέσεως της δήλωσης αυτής υφίσταται από την ημέρα που αποκτάται το δικαίωμα του κυρίου να διαθέτει το αυτοκίνητο ιδιωτικής χρήσεως και, το αργότερο, από την ταξινόμησή του στην ημεδαπή σύμφωνα με τον κώδικα οδικής κυκλοφορίας.

(¹) ΕΕ C 281 της 12.11.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Dinslaken κατά Gerold Meindl

(Υπόθεση C-329/05) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 43 ΕΚ) — Μη μισθωτός εργαζόμενος — Φόρος εισοδήματος — Σύζυγοι μη ευρισκόμενοι σε συνεχή διάσταση — Απόρριψη αιτήματος περί ενιαίας φορολογήσεως — Μη συνοικούντες σύζυγοι — Αντισταθμιστικές παροχές για μισθολογική απώλεια του συζύγου που δεν είναι κάτοικος ημεδαπής — Εισοδήματα μη φορολογούμενα στο κράτος μέλος κατοικίας του συζύγου)

(2007/C 56/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Finanzamt Dinslaken

Καθού: Gerold Meindl

Παραμβαίνουσα: Christine Meindl-Berger

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 43 της Συνθήκης ΕΚ — Εθνική νομοθετική ρύθμιση περί φόρου εισοδήματος — Απόρριψη του αιτήματος περί ενιαίας φορολογήσεως των συζύγων, με το αιτιολογικό ότι τα εισοδήματα της συζύγου στο κράτος μέλος της κατοικίας της υπερβαίνουν ορισμένα όρια, ενώ στο εν λόγω κράτος μέλος τα εισοδήματα αυτά δεν φορολογούνται

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 43 ΕΚ) απαγορεύει στο κράτος μέλος της κατοικίας του φορολογουμένου να απορρίψει αίτημά του περί ενιαίας φορολογήσεως με τον κάτοικο άλλου κράτους μέλους συζυγό του, με τον οποίο δεν βρίσκεται σε διάσταση, για τον λόγο ότι ο σύζυγος πραγματοποίησε στο άλλο κράτος μέλος εισοδήματα που υπερβαίνουν τόσο το 10 % των οικογενειακών εισοδημάτων όσο και το ποσό των 24 000 DEM και τα εισοδήματα αυτά δεν υπόκεινται στον φόρο εισοδήματος στο άλλο κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 271 της 29.10.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Bundessozialgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Aldo Celozzi κατά Innungskrankenkasse Baden-Württemberg

(Υπόθεση C-332/05) ⁽¹⁾

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Υπολογισμός του ύψους του ημερησίου επιδόματος ασθενείας βάσει των καθαρών αποδοχών, οι οποίες καθορίζονται από τη φορολογική κατηγορία — Αυτεπάγγελτη υπαγωγή του διακινούμενου εργαζομένου, του οποίου ο σύζυγος κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος, σε δυσμενέστερη φορολογική κατηγορία — Μεταβολή της φορολογικής κατηγορίας αποκλειστικώς κατόπιν αιτήσεως του διακινούμενου εργαζομένου — Μη συνεκτίμηση εκ των υστέρων μεταβολής της φορολογικής κατηγορίας, δικαιολογούμενης από την οικογενειακή κατάσταση του εργαζομένου αυτού — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Παραβίαση)

(2007/C 56/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundessozialgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Aldo Celozzi

κατά

Innungskrankenkasse Baden-Württemberg

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Bundessozialgericht — Ερμηνεία του άρθρου 39 της Συνθήκης ΕΚ, των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 23, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33) — Εθνική νομοθεσία για την κοινωνική ασφάλιση — Έμμεση διάκριση — Υπολογισμός του ύψους των ημερήσιων επιδομάτων ασθενείας σε συνάρτηση προς τις καθарές αποδοχές, οι οποίες καθορίζονται με βάση τη φορολογική κατηγορία — Δεν λαμβάνεται υπόψη αναδρομικά η μεταβολή της φορολογικής κατηγορίας που προκύπτει από τη συνεκτίμηση της οικογενειακής καταστάσεως του διακινούμενου εργαζομένου του οποίου ο σύζυγος κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Η εφαρμογή από κράτος μέλος ενός συστήματος χορηγήσεως ημερησίου επιδόματος ασθενείας, όπως αυτό στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι αντίθετη προς το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όταν, σύμφωνα με αυτό:

— ο διακινούμενος εργαζόμενος του οποίου ο σύζυγος κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος υπάγεται αυτεπάγγελτως σε φορολογική κατηγορία δυσμενέστερη από εκείνη στην οποία υπάγεται ο έγγαμος ημεδαπός εργαζόμενος του οποίου ο σύζυγος κατοικεί στο εν λόγω κράτος μέλος και δεν ασκεί καμιά αμειβόμενη δραστηριότητα, και

— δεν επιτρέπεται να ληφθεί υπόψη αναδρομικώς, όσον αφορά το ύψος του εν λόγω επιδόματος, το οποίο υπολογίζεται βάσει των καθαρών αποδοχών που, με τη σειρά τους, καθορίζονται από τη φορολογική κατηγορία, η εκ των υστέρων διόρθωση της κατηγορίας αυτής κατόπιν ρητής αιτήσεως του διακινούμενου εργαζομένου, βασιζόμενης στην πραγματική οικογενειακή του κατάσταση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 281 της 12.11.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Tribunal de grande instance de Brive-La-Gaillarde (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Estager SA κατά Receveur principal de la Recette des Douanes de Brive

(Υπόθεση C-359/05) ⁽¹⁾

(Οικονομική και νομισματική πολιτική — Κανονισμοί (ΕΚ) 1103/97 και 974/98 — Εισαγωγή του ευρώ — Μετατροπή μεταξύ των εθνικών νομισματικών μονάδων και του ευρώ — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους περί προσαρμογής της αξίας σε ευρώ ορισμένων ποσών εκφρασμένων σε εθνικό νόμισμα στα νομοθετικά κείμενα του κράτους αυτού)

(2007/C 56/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Brive-La-Gaillarde

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Estager SA

κατά

Receveur principal de la Recette des Douanes de Brive

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Tribunal de grande instance de Brive-La-Gaillarde — Ερμηνεία των άρθρων 3 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1103/97 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν την εισαγωγή του ευρώ (ΕΕ L 162, σ. 1), καθώς και του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 974/98 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, για την εισαγωγή του ευρώ (ΕΕ L 139, σ. 1) — Εθνική ρύθμιση που στρογγυλοποίησε το ποσό του φόρου του προσαρτημένου προϋπολογισμού σχετικά με τις κοινωνικές παροχές για αγρότες (BAPSA) μετά τη μετατροπή του σε ευρώ

Διατακτικό της απόφασης

Οι κανονισμοί (ΕΚ) 1103/97 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν την εισαγωγή του ευρώ, και 974/98 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, για την εισαγωγή του ευρώ, έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, κατά την πράξη μετατροπής σε ευρώ του ποσού ενός φόρου, όπως ο επίμαχος στο πλαίσιο της κύριας δίκης, καθόρισε ως ποσό του φόρου αυτού ένα ποσό μεγαλύτερο από αυτό που θα είχε προκύψει από την εφαρμογή των κανόνων μετατροπής που προβλέπονται εν λόγω κανονισμοί, εκτός αν μια τέτοια αύξηση τηρεί τις απαιτήσεις ασφαλείας δικαίου και διαφάνειας τις οποίες εγγυώνται οι εν λόγω κανονισμοί, πράγμα που συνεπάγεται ότι τα επίμαχα κανονιστικά κείμενα πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα να διακρίνεται σαφώς η απόφαση των αρχών ενός κράτους μέλους να αυξήσουν το ποσό αυτό από την πράξη μετατροπής σε ευρώ του εν λόγω ποσού. Στο αιτούν δικαστήριο αναπόκειται να εξετάσει αν τούτο ισχύει στη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί.

(¹) ΕΕ C 315 της 10.12.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — ποινική δίκη κατά Uwe Kay Festersen

(Υπόθεση C-370/05) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Περιορισμοί στην κτήση της κυριότητας γεωργικών εκμεταλλεύσεων — Υποχρέωση του αγοραστή να μεταφέρει την κατοικία του στο γεωργικό ακίνητο)

(2007/C 56/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Κατηγορούμενος στην ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου

Uwe Kay Festersen

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Vestre Landsret — Ερμηνεία των άρθρων 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά την κτήση της κυριότητας γεωργικού ακινήτου από την προϋπόθεση ότι ο αγοραστής μεταφέρει την κατοικία του στην οικεία έκταση

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Το άρθρο 56 ΕΚ απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, η οποία εξαρτά την κτήση της κυριότητας γεωργικού ακινήτου από την προϋπόθεση ότι ο αγοραστής μεταφέρει την κατοικία του στην οικεία έκταση.
- 2) Η ερμηνεία αυτή του άρθρου 56 ΕΚ δεν μπορεί να είναι διαφορετική ούτε στις περιπτώσεις που το αγορασθέν γεωργικό

ακίνητο δεν συνιστά βιώσιμη γεωργική εκμετάλλευση και το κατοικήσιμο κτίσμα του ακινήτου αυτού βρίσκεται σε αστική ζώνη.

(¹) ΕΕ C 315 της 10.12.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 (αίτηση του Conseil d'État — Γαλλία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Confédération générale du travail (CGT), Confédération française démocratique du travail (CFDT), Confédération française de l'encadrement (CFE-CGC), Confédération française des travailleurs chrétiens (CFTC), Confédération générale du travail — Force ouvrière (CGT-FO) κατά Premier ministre, Ministre de l'Emploi, de la Cohésion sociale et du Logement

(Υπόθεση C-385/05) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγίες 98/59/ΕΚ και 2002/14/ΕΚ — Ομαδικές απολύσεις — Ενημέρωση των εργαζομένων και διαβούλευση με αυτούς — Τρόπος υπολογισμού των κατωτάτων ορίων απασχολούμενου προσωπικού — Εξουσία των κρατών μελών — Αποκλεισμός εργαζομένων ορισμένης ηλικίας)

(2007/C 56/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Confédération générale du travail (CGT), Confédération française démocratique du travail (CFDT), Confédération française de l'encadrement (CFE-CGC), Confédération française des travailleurs chrétiens (CFTC), Confédération générale du travail — Force ouvrière (CGT-FO)

κατά

Premier ministre, Ministre de l'Emploi, de la Cohésion sociale et du Logement

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Conseil d'État (Γαλλία) — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (ΕΕ L 80, σ. 29), καθώς και του άρθρου 1, της οδηγίας 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1998 για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις (ΕΕ L 225, σ. 16) — Υποχρέωση ενημερώσεως των εργαζομένων και διαβουλεύσεως με αυτούς, την οποία υπέχουν οι επιχειρήσεις που απασχολούν αριθμό μισθωτών υπερβαίνοντα ορισμένα κατώτατα όρια — Εθνική νομοθεσία η οποία αποκλείει τον συνυπολογισμό των μισθωτών που δεν έχουν συμπληρώσει το εικοστό έκτο έτος της ηλικίας τους

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλευσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία αποκλείει, έστω προσωρινώς, συγκεκριμένη κατηγορία εργαζομένων από τον υπολογισμό του αριθμού του απασχολούμενου προσωπικού κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία αποκλείει, έστω προσωρινώς, συγκεκριμένη κατηγορία εργαζομένων από τον προβλεπόμενο στη διάταξη αυτή υπολογισμό του αριθμού του απασχολούμενου προσωπικού.

(¹) ΕΕ C 330 της 24.12.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-405/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Ρύπανση και αρνητικές επιδράσεις — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Απουσία μέτρων για την εξασφάλιση της κατάλληλης επεξεργασίας των αστικών λυμάτων διαφόρων αστικών περιοχών)

(2007/C 56/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán, X. Lewis και H. van Vliet)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: C. White)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1 και 3, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135, σ. 40) — Παράλειψη εξασφάλισης της κατάλληλης επεξεργασίας των αστικών λυμάτων σε διάφορες αστικές περιοχές

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσει, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2000, την κατάλληλη επεξεργασία των αστικών λυμάτων στις αστικές περιοχές Bangor, Brighton, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Donaghadee, Larne, Lerwick, Londonderry, Margate, Newtownabbey, Omagh, και Portrush, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων.
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 48 της 25.02.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Rechtbank van koophandel Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — City Motors Groep NV κατά Citroën Belux NV

(Υπόθεση C-421/05) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμφωνία διανομής αυτοκινήτων οχημάτων — Απαλλαγή ανά κατηγορία — Κανονισμός (ΕΚ) 1400/2002 — Άρθρο 3, παράγραφοι 4 και 6 — Καταγγελία εκ μέρους του προμηθευτή — Δικαίωμα παραπομπής σε εμπειρογνώμονα ή διαιτητή και προσφυγής σε εθνικό δικαστή — Ρητή ρήτρα περί καταγγελίας — Συμβιβαστό με την απαλλαγή ανά κατηγορία — Κύρος των λόγων της καταγγελίας — Αποτελεσματικός έλεγχος)

(2007/C 56/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van koophandel Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

City Motors Groep NV

κατά

Citroën Belux NV

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Rechtbank van koophandel Brussel — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας (ΕΕ L 203, σ. 30) — Απαγόρευση προβλέψεως ρητής ρήτρας καταγγελίας σε σύμβαση αποκλειστικής αντιπροσωπείας αυτοκινήτων, η οποία φέρεται ότι τυγχάνει απαλλαγής

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 3, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες κάθεται συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας, έχει την έννοια ότι το γεγονός απλώς και μόνο ότι συμφωνία εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού προβλέπει ρητή ρήτρα περί καταγγελίας όπως η επίδικη στα πλαίσια της κύριας δίκης, δυνάμει της οποίας η συμφωνία μπορεί να καταγγελθεί αυτοδικαίως και χωρίς προειδοποίηση από τον προμηθευτή σε περίπτωση αθέτησής εκ μέρους του διανομέα μιας των συμβατικών υποχρεώσεων που μνημονεύονται με την εν λόγω ρήτρα, δεν έχει ως αποτέλεσμα να καθιστά ανεφάρμοστη, στα πλαίσια της εν λόγω συμφωνίας, την απαλλαγή ανά κατηγορία που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού.

(¹) ΕΕ C 36 της 11.2.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-104/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογική νομοθεσία — Αναστολή φορολογήσεως υπεραξίας προκύπτουσας από τη μεταβίβαση κατοικίας διαμονής — Άρθρα 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και 43 ΕΚ — Άρθρα 28 και 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο)

(2007/C 56/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Ström van Lier και R. Lyal.)

Καθού: Βασιλείο της Σουηδίας (εκπρόσωπος: A. Kruse)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 18, 39, 43 και 56, παράγραφος 1, ΕΚ και των άρθρων 28, 31 και 40 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Εθνική νομοθεσία εξαρτώσα την αναστολή της φορολογήσεως της υπεραξίας που δημιουργήθηκε κατά τη μεταβίβαση ακινήτου χρησιμοποιούμενου ως κατοικία του φορολογουμένου, σε περίπτωση αγοράς νέου ακινήτου προοριζόμενου για την ίδια χρήση, από την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω ακίνητα βρίσκονται εντός της εθνικής επικρατείας

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Βασιλείο της Σουηδίας, έχοντας θεσπίσει και διατηρήσει σε ισχύ φορολογικές διατάξεις, όπως αυτές του κεφαλαίου 47 του νόμου σχετικά με τον φόρο εισοδήματος (1999:1229) [inkomstskattelagen (1999:1229)], που εξαρτούν το ευεργέτημα

της αναστολής φορολογήσεως της υπεραξίας που οφείλεται στη μεταβίβαση κτιρίου ιδιοκατοικήσεως ή δικαιώματος οικήσεως επί ιδιωτικού συνεταιρικού κτιρίου από την προϋπόθεση ότι η νέα κατοικία κείται επίσης στη σουηδική επικράτεια, έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και 43 ΕΚ, καθώς και από τα άρθρα 28 και 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

2) Καταδικάζει το Βασιλείο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 96 της 22.4.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Τσεχίας

(Υπόθεση C-204/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 78/686/ΕΟΚ — Αμοιβαία αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων — Οδοντίατροι — Μέτρα προς διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκατάστασής και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2007/C 56/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Walkerová και H. Støvlbæk)

Καθής: Δημοκρατία της Τσεχίας (Εκπρόσωπος: T. Voček)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, της οδηγίας 78/686/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, περί της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων του οδοντιάτρου και περί των μέτρων προς διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (ΕΕ L 233, σ. 1)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Τσεχίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 78/686/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, περί της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων του οδοντιάτρου και περί των μέτρων προς διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 24 της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Τσεχίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 143 της 17.6.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Okresní soud v Českém Krumlově (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jan Vorel κατά Nemocnice Český Krumlov

(Υπόθεση C-437/05) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγίες 93/104/ΕΚ και 2003/88/ΕΚ — Έννοια του «χρόνου εργασίας» — Ανεργές περίοδοι εφημερίας ιατρού στον χώρο εργασίας — Χαρακτηρισμός — Συνέπειες στην αμοιβή του ενδιαφερομένου)

(2007/C 56/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Okresní soud v Českém Krumlově

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jan Vorel

κατά

Nemocnice Český Krumlov

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Okresní soud v Českém Krumlově — Ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 18 της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 307, σ. 18) — Έννοια του χρόνου εργασίας — Εθνική νομοθεσία σύμφωνα με την οποία η ανεργή περίοδος εφημερίας που πραγματοποιεί ιατρός στον χώρο εργασίας δεν συνιστά χρόνο εργασίας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1) Η οδηγία 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 2000, καθώς και η οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι:

— απαγορεύουν νομοθεσία κράτους μέλους δυνάμει της οποίας η εφημερία που πραγματοποιεί ιατρός με τη φυσική

παρουσία του στον τόπο εργασίας, κατά τη διάρκεια της οποίας όμως ουδόλως δραστηριοποιείται, δεν θεωρείται ότι αποτελεί στο σύνολό της «χρόνο εργασίας» υπό την έννοια των οδηγιών αυτών·

— δεν απαγορεύουν την εφαρμογή από κράτος μέλος νομοθεσίας η οποία, όσον αφορά την αμοιβή εργαζομένου και προκειμένου για την πραγματοποιούμενη από αυτόν εφημερία στον τόπο εργασίας του, λαμβάνει υπόψη με διαφορετικό τρόπο τα διαστήματα κατά τα οποία εκτελείται πραγματική εργασία και τα διαστήματα κατά τα οποία δεν εκτελείται καμία πραγματική εργασία, καθόσον το καθεστώς αυτό διασφαλίζει πλήρως την ουσιαστική αποτελεσματικότητα των δικαιωμάτων που χορηγούν στους εργαζομένους οι εν λόγω οδηγίες για την αποτελεσματική προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων αυτών.

(¹) ΕΕ C 36 της 11.2.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht München (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] Juers Pharma Import-Export GmbH κατά Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Υπόθεση C-40/06) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινό Δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Κάψουλες που περιέχουν κυρίως μελατονίνη — Φάρμακα)

(2007/C 56/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht München

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Juers Pharma Import-Export GmbH

Καθής: Oberfinanzdirektion Nürnberg

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht München — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 1789/2003 της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, που τροποποίησε το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 281, σ. 1) — Κλάσεις 3004 (φάρμακα) και 2106 (παρασκευάσματα διατροφής) της Συνδυασμένης Ονοματολογίας — Κατάταξη καψουλών μελατονίνης, οι οποίες παρουσιάζονται ως συμπληρώματα διατροφής, αλλά επιτρέπεται να εισάγονται μόνον από φαρμακεία βάσει ιατρικής συνταγής — Twinlab Melatonin Caps

Διατακτικό της διατάξεως

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1789/2003 της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι κάμουλες που περιέχουν κυρίως μελατονίνη, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, εμπίπτουν στη δασμολογική κλάση 3004.

(¹) ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 2006 η Tesco Stores Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-191/04, MIP Group Intellectual Property GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-493/06 P)

(2007/C 56/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Tesco Stores Ltd (εκπρόσωποι: E. Kelly, Solicitor, S. Malynicz, Barrister)

Αντίδικοι κατ'αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-191/04 και
- να καταδικάσει τους ανααιρεσίβλητους στα έξοδα της υπό κρίση διαδικασίας και της διαδικασίας προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι ανατρέψεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Δικαστήριο πρέπει να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου, καθόσον το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε διαδικαστικές πλημμέλειες, οι οποίες θίγουν τα συμφέροντά της, και παρέβη το κοινοτικό δίκαιο. Ειδικότερα, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι:

1. Τα άρθρα 8 και 42 του Κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹) δεν επιβάλλουν στον ανακόπτοντα την υποχρέωση να αποδείξει ότι οι προϋποθέσεις της ασκήσεως ανακοπής πληρούνται και κατόπιν της λήξεως της προθεσμίας ασκήσεώς της. Κατά την ορθή ερμηνεία των εν λόγω άρθρων, η οποία πρέπει να λαμβάνει

υπόψη την επιταγή της ασφάλειας δικαίου, ο ανακόπτων οφείλει να αποδείξει άπαξ, μόνον κατά την ημερομηνία ασκήσεως της ανακοπής, ότι πληροί τις σχετικές προϋποθέσεις, όπως το ότι έχει προγενέστερο δικαίωμα το οποίο εξακολουθεί να ισχύει κατά τον χρόνο εκείνο.

2. Οι κανόνες 15, 16 και 20 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (²), δεν επιβάλλουν στον ανακόπτοντα την υποχρέωση να προσκομίσει άλλα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το προγενέστερο σήμα και, ειδικότερα, να αποδείξει την ανανέωση της ισχύος του προγενέστερου σήματος και πέραν της λήξεως της προθεσμίας ασκήσεως ανακοπής.
3. Η Tesco είχε δικαιολογημένη πεποίθηση ότι δεν υπείχε υποχρέωση προσκομίσεως πρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων προς θεμελίωση του προγενέστερου δικαιώματός της.
4. Η επιβολή στην Tesco της υποχρέωσης αποδείξεως της ανανέωσης του προγενέστερου σήματος από της 28ης Ιανουαρίου 2000, της 24ης Φεβρουαρίου 2000, της 13ης Ιουνίου 2000 ή ακόμη και της 23ης Οκτωβρίου 2000 ισοδυναμεί με απαίτηση να αποδειχθεί αναδρομικώς η ισχύς του σήματος αυτού, πράγμα που η εταιρία δεν ήταν δυνατό και δεν υπείχε, κατά το εθνικό δίκαιο, υποχρέωση να αποδείξει κατά τις ημερομηνίες αυτές.
5. Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου πάσχει πλημμέλειες που θίγουν τα συμφέροντα της Tesco, καθόσον: α) το ΓΕΕΑ στήριξε την επιχειρηματολογία του σε εσωτερικές του οδηγίες διέπουσες τη διαδικασία ανακοπής, οι οποίες δεν ισχυαν κατά τον κρίσιμο χρόνο και β) το ΓΕΕΑ πρόεβαλε επιχειρήματα που έβαναν πέραν των όρων της διαφοράς όπως προκύπτουν από τα αιτήματα και τους ισχυρισμούς των διαδίκων.

(¹) ΕΕ L 11, σ. 1.

(²) ΕΕ L 303, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Ισπανία) στις 7 Δεκεμβρίου 2006 — Maira María Robledillo Núñez κατά Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Υπόθεση C-498/06)

(2007/C 56/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Maira María Robledillo Núñez

Εναγόμενο: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να θεωρηθεί, υπό το πρίσμα των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, ότι η διαφορετική μεταχείριση που προβλέπει το άρθρο 33.2 ΕΤ (ως έχει σήμερα και ως είχε μέχρι τις 14 Ιουνίου 2006) δεν είναι αντικειμενικά δικαιολογημένη και ότι, κατά συνέπεια, η αποζημίωση λόγω απολύσεως που αναγνωρίζεται στον εργαζόμενο δυνάμει εξώδικου συμβιβασμού εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ⁽¹⁾, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2002/74/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, δεδομένου ότι το άρθρο 33.1 ΕΤ επιτρέπει αυτό το είδος συμβιβασμού για την καταβολή, εκ μέρους του οργανισμού εγγυήσεως, των *salarios de tramitación*, η οποία αποτελεί επίσης συνέπεια της απολύσεως;

(¹) ΕΛΛ. ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35.

(²) ΕΕ L 270, σ. 10.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 14 Δεκεμβρίου 2006 — Sabine Mayr κατά Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG

(Υπόθεση C-506/06)

(2007/C 56/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Sabine Mayr

Εραγομένη: Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG

Προδικαστικό ερώτημα

Αποτελεί μία εργαζομένη, η οποία υποβάλλεται σε εξωσωματική γονιμοποίηση, «έγκυο εργαζομένη» υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', πρώτο εδάφιο, της οδηγίας, 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), αν, κατά τον χρόνο της απολύσεώς της, τα ωάρια της έχουν ήδη γονιμοποιηθεί με το σπέρμα του συντρόφου της και υπάρχουν επομένως έμβρυα στον δοκιμαστικό σωλήνα, αυτά όμως δεν έχουν εμφυτευθεί ακόμη στη γυναίκα⁽¹⁾;

(¹) ΕΕ L 348, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία) στις 13 Δεκεμβρίου 2006 — Malina Klöppel κατά Tiroler Gebietskrankenkass

(Υπόθεση C-507/06)

(2007/C 56/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Innsbruck

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Malina Klöppel

Εφεσίβλητο: Tiroler Gebietskrankenkass

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14.6.1971 για την εφαρμογή των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους⁽¹⁾ που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/01, σ. 73), όπως τροποποιήθηκε και προσαρμόστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1386/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2001⁽²⁾ (ΕΕ 2001 L 187, σ. 1) σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του κανονισμού αυτού, καθώς και με το άρθρο 10α του κανονισμού 574/72 του Συμβουλίου, της 21.3.1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71⁽³⁾ (ΕΕ, ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138) όπως τροποποιήθηκε και προσαρμόστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 410/2002 της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 2002⁽⁴⁾ (ΕΕ L 62, σ. 17), την έννοια ότι οι περίοδοι χορηγήσεως οικογενειακών επιδομάτων σε κράτος μέλος (εν προκειμένω στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας —ομοσπονδιακό επίδομα ανατροφής τέκνου) πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο, προκειμένου περί χορηγήσεως ομοειδούς επιδόματος σε άλλο κράτος μέλος (εν προκειμένω στην Αυστρία— επίδομα λόγω επιμέλειας τέκνου) και, επομένως, για τη θεμελίωση του σχετικού δικαιώματος στο δεύτερο κράτος μέλος πρέπει να χαρακτηρίζονται ως περίοδοι χορηγήσεως του επιδόματος που συμπληρώθηκαν υπό τη δική του νομοθεσία, όταν κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων χορηγήσεως του επιδόματος αμφότεροι οι γονείς είχαν την ιδιότητα του εργαζομένου κατά το άρθρο 1, στοιχείο α, σημείο I του κανονισμού 1408/71;

(¹) ΕΕ L 149, σ. 2.

(²) ΕΕ L 187, σ. 11.

(³) ΕΕ L 74, σ. 1.

(⁴) ΕΕ L 62, σ. 17.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας

(Υπόθεση C- 508/06)

(2007/C 56/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενη από τους: M. Κωνσταντινίδη και D. Lawunmi)

Καθής: Δημοκρατία της Μάλτας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι οι αρχές της Μάλτας δεν έχουν συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο 11 της οδηγίας του Συμβουλίου 96/59/ΕΚ (*) σε συνδυασμό με το άρθρο 54 της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003.

— Να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Μάλτας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία εντός της οποίας η Δημοκρατία της Μάλτας ήταν υποχρεωμένη βάσει του άρθρου 11 της οδηγίας να ανακοινώσει τα σχέδια και τις κατευθυντήριες γραμμές εξέπνευσε την 1η Μαΐου 2004.

(*) ΕΕ L 243, σ. 31.

Αίτηση αναίρεσης που υπέβαλε στις 15 Δεκεμβρίου 2006 η Akzo Nobel NV κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-330/01, Akzo Nobel NV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-509/06 P)

(2007/C 56/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Akzo Nobel NV (εκπρόσωπος: C. Swaak, advocaat)

Ανααιρεσίβλητη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναίρεσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-330/01·

— να ακυρώσει τα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως C(2001) 2931 τελικό της Επιτροπής της 2ας Οκτωβρίου 2001 και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

1. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη όταν έκρινε όχι μόνον ότι δύναται να στοιχειοθετηθεί ευθύνη των μητρικών εταιριών για παράβαση που διαπράχθηκε από κοινή θυγατρική τους, αλλά και ότι η εταιρία χαρτοφυλακίου η οποία κατέχει τα εταιρικά μερίδια μιας από τις δύο μητρικές εταιρίες ευθύνεται — αλληλεγγύως και εις ολόκληρον — για την παράβαση αυτή.

2. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη όταν έκρινε ότι δεν μπορούν να προβληθούν για πρώτη φορά ενώπιόν του επιχειρήματα που δεν προβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής.

Αίτηση αναίρεσης που άσκησε στις 15 Δεκεμβρίου 2006 η εταιρία Archer Daniels Midland Co. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-329/01, Archer Daniels Midland Company κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-510/06 P)

(2007/C 56/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Archer Daniels Midland Co. (εκπρόσωποι: C. Lenz, L. Alegi, E. Batchelor και M. Garcia, Solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— i) να αναίρεσει την απόφαση στο μέτρο που απορρίπτει την προσφυγή της ADM σχετικά με την απόφαση·

— ii) να ακυρώσει το άρθρο 3 της αποφάσεως στο μέτρο που αφορά την ADM·

— iii) επικουρικώς να τροποποιήσει το άρθρο 3 της αποφάσεως και να μειώσει περαιτέρω ή να ακυρώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην ADM·

- iv) έτι επικουρικότερο να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
- v) εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά της έξοδα και στα έξοδα της ADM στη δίκη ενώπιον του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Archer Daniels Midland Company (στο εξής: ADM) προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναίρεσως:

1. Το Πρωτοδικείο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως:
 - a) καθόσον απέρριψε τον ισχυρισμό της ADM ότι η αύξηση των προστίμων που προκύπτει από τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα πρόστιμα δεν ήταν αναγκαία για την εφαρμογή της κοινοτικής πολιτικής ανταγωνισμού·
 - β) δεν εξέτασε τον ισχυρισμό της ADM ότι τα αποδεικτικά στοιχεία θα έδειχναν απουσία επηρεασμού αν η αγορά ήταν ευρύτερη.
2. Το Πρωτοδικείο πλανήθηκε κατά την κρίση ότι η Επιτροπή πληροί το κριτήριο Pioneer ⁽¹⁾ και δικαιολογεί την αρμοδιότητά της να αυξάνει τα πρόστιμα γενικώς και εν προκειμένω.
3. Το Πρωτοδικείο παραβίασε τις νομικές αρχές που διέπουν τον υπολογισμό των προστίμων επιτρέποντας στην Επιτροπή να αγνοήσει τον σχετικό κύκλο εργασιών του προϊόντος στον ΕΟΧ ως κατάλληλη αφετηρία·
4. Το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή ότι η Επιτροπή οφείλει να ακολουθεί τους κανόνες που η ίδια έχει επιβάλει στη δράση της:
 - a) κρίνοντας ότι η Επιτροπή μπορεί να αποδείξει ότι επηρεάζεται μια αγορά χωρίς να απαιτείται να απαντήσει στους ισχυρισμούς της ADM ότι δεν αποδείχθηκε καμιά σχετική οικονομική αγορά·
 - β) επιτρέποντας στην Επιτροπή να μη λάβει υπόψη τη λήξη της παραβάσεως ως ελαφρυντικό στοιχείο·
5. Το Πρωτοδικείο παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης κρίνοντας ότι υπάρχουν παράγοντες που διαφοροποιούν τα πολύ μικρότερα πρόστιμα τα οποία επιβλήθηκαν στην υπόθεση Zinc Phosphates ⁽²⁾, που είναι παρόμοια υπόθεση·
6. Το Πρωτοδικείο αντιστρέφει το βάρος της αποδείξεως απαιτώντας από την ADM να αποδείξει ότι οι τιμές θα ήταν οι ίδιες αν δεν υπήρχε η σύμπραξη·
7. Το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 81 της Συνθήκης ΕΚ:
 - a) διότι δεν εφάρμοσε ορθά τις διατάξεις περί συμπράξεων·
 - β) διότι έκρινε ότι η συμπεριφορά κατά τη συνάντηση του Ιουνίου 1995 στο Anaheim είχε αντικείμενο κατά του ανταγωνισμού·

8. Το Πρωτοδικείο διαστρεβλώνει τα αποδεικτικά στοιχεία:

- a) κρίνοντας ότι η απόσυρση της ADM δεν στηρίζεται από αποδεικτικά στοιχεία άλλων μετασχόντων·
- β) κρίνοντας ότι αποδεικτικό στοιχείο για τη συνάντηση του Ιουνίου 1995 ήταν ένα σύγχρονο σημείωμα που συνέταξε η Roquette κατά τη συνάντηση.

⁽¹⁾ Συνεκδικασθείσες υποθέσεις 100-103/80, SA Musique Diffusion Française κ.λπ. κατά Επιτροπής, (Συλλογή 1983, σ. 1825).

⁽²⁾ ΕΕ L 153, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Δεκεμβρίου 2006 η Archer Daniels Midland Co. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-59/02, Archer Daniels Midland Company κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-511/06 P)

(2007/C 56/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Archer Daniels Midland Co. (εκπρόσωποι: C. Lenz, Prof. Dr., L. Martin Alegi, E. Batchelor και M. Garcia, solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την αναρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον απορρίπτει την προσφυγή της ανααιρεσίουσας κατά της αποφάσεως της Επιτροπής·
- να ακυρώσει το άρθρο 3 της αποφάσεως της Επιτροπής, καθόσον αφορά την ανααιρεσίουσα·
- επικουρικώς, να μεταρρυθμίσει το άρθρο 3 της αποφάσεως της Επιτροπής και να μειώσει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην ανααιρεσίουσα ή να ακυρώσει την επιβολή του·
- επικουρικότερα, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προκειμένου αυτό να αποφανθεί σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου·

— Εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναιρέση διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσίουσα ισχυρίζεται ότι:

1. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη ως προς την εφαρμογή των σχετικών με τα δικαιώματα άμυνας κανόνων αποφαινόμενο ότι η αναιρεσίουσα έλαβε επίσημη προειδοποίηση για τα πραγματικά περιστατικά, βάσει των οποίων η Επιτροπή έκρινε ότι η αναιρεσίουσα διαδραμάτισε ρόλο πρωτεργάτη στο πλαίσιο συμπράξεως·
2. Το Πρωτοδικείο εξέδωσε την απόφασή του κατά παράβαση ουσιωδών δικονομικών εγγυήσεων επιτρέποντας στην Επιτροπή να στηριχθεί στην έκθεση που συνέταξε το FBI βάσει δηλώσεως ενός εργαζομένου της αναιρεσίουσας ως απόδειξη του ρόλου της δεύτερης ως πρωτεργάτη·
3. Το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων αποφαινόμενο ότι η δήλωση της Cerestar επιβεβαίωσε το ρόλο πρωτεργάτη που είχε η αναιρεσίουσα στο πλαίσιο της συμπράξεως·
4. Το Πρωτοδικείο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόρριψη των ισχυρισμών της αναιρεσίουσας, σύμφωνα με τους οποίους το γεγονός ότι η Cerestar δεν προσδιόρισε κατά θετικό τρόπο τις συναντήσεις τεχνικού χαρακτήρα που αποκαλούνταν συναντήσεις των shegras και δεν προσκόμισε λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τις συναντήσεις αυτές, καθιστά εντελώς αναξιόπιστη τη δήλωση της Cerestar σχετικά με το ρόλο πρωτεργάτη που είχε η αναιρεσίουσα κατά τις εν λόγω συναντήσεις·
5. Πεπλανημένως έκρινε το Πρωτοδικείο ότι η αναιρεσίουσα δεν είχε το δικαίωμα να αμφισβητήσει την ακρίβεια των ισχυρισμών της Cerestar, για τον λόγο ότι δεν το είχε πράξει στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας·
6. Το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή οφείλει να τηρεί τους κανόνες που αυτοδεσμεύθηκε ότι θα εφαρμόζει:
 - α) δίνοντας τη δυνατότητα στην Επιτροπή να μη λάβει υπόψη της την παύση της παραβάσεως ως λυσιτελή ελαφρυντική περίπτωση·
 - β) κρίνοντας ότι η Επιτροπή απέδειξε την ύπαρξη επιπτώσεων στην αγορά χωρίς να προσδιορίσει την επίμαχη αγορά·
7. Το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης προσδοκίας κατά την εφαρμογή της ανακοινώσεως περί επεικειάς, καθόσον έκρινε ότι η αναιρεσίουσα είχε διαδραματίσει ρόλο πρωτεργάτη και δεν μπορούσε να τύχει επεικειάς βάσει του τίτλου Β της ανακοινώσεως αυτής·
8. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη κατά την εφαρμογή των σχετικών με τη δικαιολογημένη προσδοκία κανόνων, καθόσον έκρινε ότι τα όσα διατύπωσε η Επιτροπή κατά τη διοικητική διαδικασία δεν δημιούργησαν τη δικαιολογημένη προσδοκία ότι η αναιρεσίουσα θα τύχανε μείωσης του προστίμου βάσει του τίτλου Β της ανακοινώσεως περί επεικειάς.

Ανίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2006 η Armacell Enterprise GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 10 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση T-172/05, Armacell Enterprise GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-514/06 P)

(2007/C 56/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσίουσα: Armacell Enterprise GmbH (εκπρόσωπος: Ο: Spruhler, δικηγόρος)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς

Αιτήματα της αναιρεσίουσας

Η αναιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση T-172/05
- Να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στα έξοδα της διαδικασίας αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου
- Να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε το πρώτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στις 23 Φεβρουαρίου 2005 στην υπόθεση R 552/2004-1
- Να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στα έξοδα της διαδικασίας προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου, καθώς και στα έξοδα των ενώπιον του διαδικασιών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσίουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της προϋποθέσεως του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου (¹), της 20ης Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, περί ομοιότητας των σημάτων. Η αναιρεσίουσα υποστηρίζει επίσης ότι η παράλειψη του Πρωτοδικείου να εξετάσει το ζήτημα της ομοιότητας των σημάτων από την άποψη του αγγλόφωνου κοινού συνιστά παράβαση ουσιώδους διαδικαστικού τύπου κατά την έννοια του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού.

(¹) ΕΕ L 11, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2006 η European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC) κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-515/06 P)

(2007/C 56/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC) (εκπρόσωποι: M. Hartmann-Ruppel και W. Rehmann, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociacion de exportadores espanoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), GlaxoSmithKline Services Unlimited, anciennement Glaxo Wellcome plc

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 27 Σεπτεμβρίου 2006, στην υπόθεση T-168/01, κατά το μέρος που ακύρωσε την απόφαση 2001/791/EK (*) που εξέδωσε η Επιτροπή στις 8 Μαΐου 2001·
- Να καταδικάσει τον αντίδικο στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Δικαστηρίου και ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα επικαλείται τις ακόλουθες παραβιάσεις του κοινοτικού δικαίου από την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση:

- (α) πλημμελή εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ, κατά το μέρος που το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη τον ρόλο και τη λειτουργία του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ, δεχόμενο ότι η εκτίμηση της Επιτροπής ήταν ανεπαρκής·
- (β) πλημμελή εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ, κατά το μέρος που το Πρωτοδικείο πλανήθηκε ως προς το βάρος της αποδείξεως·
- (γ) πλημμελή εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ, συνεπεία εσφαλμένης ερμηνείας ή μη συνεκτίμησης στοιχείων του φακέλου που αποδεικνύουν ότι ο προσφεύγων ενώπιον του Πρωτοδικείου (GSK) δεν προέβαλε επαρκώς και με τεκμηριωμένη επιχειρηματολογία τα επιτασσόμενα από το άρθρο 81, παράγραφος 3, ΕΚ.

(*) ΕΕ L 302, σ. 1.

Αίτηση αναίρεσης που άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2006 η Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01: GlaxoSmithKline Services Unlimited, πρώην Glaxo Wellcome plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-519/06 P)

(2007/C 56/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) (εκπρόσωποι: Araujo Boyd, abogado, J. L. Buendía Sierra, μέλος της νομικής υπηρεσίας)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, GlaxoSmithKline Services Unlimited, πρώην Glaxo Wellcome plc

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την παράγραφο 1 της απόφασης του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01·
- να εκδικάσει οριστικά την υπόθεση T-168/01 απορρίπτοντας την προσφυγή της GLAXO και επικυρώνοντας την απόφαση 2001/791/EK της Επιτροπής· και
- να αναιρέσει τις παραγράφους 3, 4, και 5 της εν λόγω απόφασης σχετικά με τα δικαστικά έξοδα και να καταδικάσει την GLAXO στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της υπόθεσης T-168/01 και της παρούσας δίκης.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναερθεί για τους ακόλουθους λόγους:

Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο εσφαλμένα απέρριψε την κρίση της Επιτροπής ότι η διπλή τιμολόγηση της GLAXO είχε ως αντικείμενο την πρόληψη του περιορισμού και την ώθηση του ανταγωνισμού και υποστηρίζει ότι η διπλή τιμολόγηση και η απαγόρευση εξαγωγών είναι από τη φύση τους αντίθετες προς τον ανταγωνισμό. Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει επίσης ότι το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ στο πλαίσιο ενός ρυθμιζόμενου τομέα, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αναλύει ανακριβώς το νομικό και οικονομικό πλαίσιο της υπόθεσης και ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εκτίμηση του στόχου των κανόνων περί ανταγωνισμού της Συνθήκης ΕΚ και κατά την ανάλυση των πλεονεκτημάτων του καταναλωτή από το παράλληλο εμπόριο.

Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ

Κατά την προσβαλλομένη απόφαση η Επιτροπή δεν εκτίμησε ορθά τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ του παραλλήλου εμπορίου και της καινοτομίας και μεταξύ του άρθρου 4 των Γενικών Όρων Πωλήσεων και της καινοτομίας. Το Πρωτοδικείο έκρινε επίσης ότι τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με τα αποτελέσματα των διακυμάνσεων του συναλλάγματος επί του παραλλήλου εμπορίου μεταξύ Ισπανίας και Ηνωμένου Βασιλείου υπήρξαν εσφαλμένα. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά αυτά τα ζητήματα ήταν πλήρως ορθή και ότι δεν υπάρχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ότι συνεπώς το Πρωτοδικείο ερμήνευσε λανθασμένα το άρθρο 81, παράγραφος 3, ΕΚ.

Τέλος η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως σχετικά με το άρθρο 81, παράγραφος 3, ΕΚ και δεν ανέλυσε ορθά την ανάλυση της Επιτροπής όσον αφορά τη δεύτερη, τρίτη και τέταρτη προϋπόθεση του άρθρου αυτού. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι οι τέσσερις προϋποθέσεις για τη χορήγηση εξαιρέσεως βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 3, είναι σωρευτικές και συνεπώς η μη πλήρωση μιας και μόνον των προϋποθέσεων αυτών είναι επαρκής λόγος για να απορρίψει η Επιτροπή την αίτηση εξαιρέσεως. Συνεπώς το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να ακυρώσει μια αρνητική απόφαση εάν δεν εξετάσει πλήρως προηγουμένως την ανάλυση της Επιτροπής των τεσσάρων προϋποθέσεων του άρθρου 81, παράγραφος 3 και έκρινε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με τις προϋποθέσεις αυτές.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το House of Lords (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 20 Δεκεμβρίου 2006 — Stringer κ.λπ. κατά Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-520/06)

(2007/C 56/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

House of Lords

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες και αναιρεσίβλητοι: Stringer κ.λπ.

Εναγόμενοι και αναιρεσείοντες: Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει την έννοια το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ ⁽¹⁾ ότι εργαζόμενος που απουσιάζει με αναρρωτική

άδεια για αόριστο χρονικό διάστημα έχει αξίωση (i) να προσδιορίσει μία μελλοντική χρονική περίοδο ως ετήσια άδεια μετ' αποδοχών και (ii) να λάβει ετήσια άδεια μετ' αποδοχών, σε αμφοτέρωτερες δε τις περιπτώσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία απουσιάζει με αναρρωτική άδεια;

2) Αν κράτος μέλος, κατά την άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας, αντικαταστήσει την ελάχιστη περίοδο ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών με χρηματική αποζημίωση αντί αδείας κατά τη λύση της σχέσεως εργασίας σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ, στην περίπτωση που εργαζόμενος απουσίασε με αναρρωτική άδεια για ολόκληρη ή μέρος της δωδεκάμηνης περιόδου που λαμβάνεται ως βάση υπολογισμού για την άδεια εντός της οποίας λύθηκε η σχέση εργασίας, τάσσει το άρθρο 7, παράγραφος 2, ορισμένες προϋποθέσεις ή θεσπίζει ορισμένα κριτήρια για τον τρόπο καταβολής η υπολογισμού της χρηματικής αποζημίωσης;

⁽¹⁾ ΕΕ L 299, σ. 9.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) στις 28 Δεκεμβρίου 2006 — Heinz Huber κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-524/06)

(2007/C 56/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Heinz Huber

Καθής: Bundesrepublik Deutschland

Προδικαστικά ερωτήματα

Συνάδει η γενική επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αλλοδαπών πολιτών της Ενώσεως σε κεντρικό μητρώο αλλοδαπών προς

α) την απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας εις βάρος των πολιτών της Ενώσεως οι οποίοι ασκούν το δικαίωμά τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών (άρθρο 12, εδάφιο 1, σε συνδυασμό με τα άρθρα 17 και 18, παρ. 1, ΕΚ),

- β) την απαγόρευση των περιορισμών της ελευθερίας εγκαταστάσεως των υπηκόων ενός κράτους μέλους στην επικράτεια ενός άλλου κράτους μέλους (άρθρο 43, εδάφιο 1, ΕΚ),
- γ) την περί αναγκαιότητας επιταγή του άρθρου 7, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (1);

(1) ΕΕ L 281, σ. 31.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 27 Δεκεμβρίου 2006 — R.H.H. Renneberg κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-527/06)

(2007/C 56/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: R.H.H. Renneberg

Αναρσειβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν τα άρθρα 39 ΕΚ και 56 ΕΚ την έννοια ότι το ένα από αυτά ή και αμφότερα δεν επιτρέπουν στην περίπτωση υποκειμένου στον φόρο, για τον οποίο (ως υπόλοιπο) προκύπτουν αρνητικά έσοδα από ιδιοκατοίκηση στο κράτος της κατοικίας του και θετικά έσοδα, ιδίως έσοδα από εργασία, που πραγματοποιούνται εξ ολοκλήρου σε κράτος μέλος άλλο από αυτό στο οποίο κατοικεί, να μη του παρέχεται η δυνατότητα από αυτό το άλλο κράτος μέλος (το κράτος της εργασίας) εκπτώσεως των αρνητικών εσόδων από τα φορολογητέα του έσοδα από εργασία, ενώ το κράτος της εργασίας παρέχει πράγματι μια τέτοια δυνατότητα εκπτώσεως στους κατοίκους ημεδαπής;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάς) στις 29 Δεκεμβρίου 2006 — «ΕΜΜ. Γ. ΛΙΑΝΑΚΗΣ Α.Ε.», ΣΗΜΑ Ανώνυμη Τεχνική Εταιρία Μελετών και Επιβλέψεων, Νικόλαος Βλαχόπουλος κατά Δήμου Αλεξανδρούπολης, «ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ Α.Ε.», ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ, ΔΗΜ. ΒΑΣΙΟΥ, «Ν. ΛΟΥΚΑΤΟΣ και ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΩΝ», «ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΗΣ ΜΕΛΕΤΗΤΙΚΗ Α.Ε.», «Α. ΠΑΝΤΑΖΗΣ — ΠΑΝ. ΚΥΡΙΟΠΟΥΛΟΥ και ΣΥΝ/ΤΕΣ ΟΣ “ΦΙΛΩΝ” Ο.Ε.», Νικολάου Σίδηρη

(Υπόθεση C-532/06)

(2007/C 56/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: «ΕΜΜ. Γ. ΛΙΑΝΑΚΗΣ Α.Ε.», ΣΗΜΑ Ανώνυμη Τεχνική Εταιρία Μελετών και Επιβλέψεων, Νικόλαος Βλαχόπουλος

Καθών: Δήμος Αλεξανδρούπολης, «ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ Α.Ε.», ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ, ΔΗΜ. ΒΑΣΙΟΣ, «Ν. ΛΟΥΚΑΤΟΣ και ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΩΝ», «ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΗΣ ΜΕΛΕΤΗΤΙΚΗ Α.Ε.», «Α. ΠΑΝΤΑΖΗΣ — ΠΑΝ. ΚΥΡΙΟΠΟΥΛΟΥ και ΣΥΝ/ΤΕΣ ΟΣ “ΦΙΛΩΝ” Ο.Ε.», Νικόλαος Σίδηρης

Προδικαστικό ερώτημα

Στην περίπτωση κατά την οποία η διακήρυξη διαγωνισμού για την ανάθεση υπηρεσίας προβλέπει μόνον τη σειρά προτεραιότητας των κριτηρίων ανάθεσης, χωρίς να ορίζει τους συντελεστές βαρύτητας κάθε κριτηρίου, το άρθρο 36 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ (1) για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (L. 209) επιτρέπει τον καθορισμό των συντελεστών βαρύτητας των κριτηρίων μεταγενεστέρως από την Επιτροπή του διαγωνισμού και, σε καταφατική περίπτωση, υπό ποιές προϋποθέσεις;

(1) ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 1 έως 24.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 28 Δεκεμβρίου 2006 — 02 Holdings Limited & 02 (UK) Limited κατά Hutchinson 3G UK Limited

(Υπόθεση C-533/06)

(2007/C 56/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: 02 Holdings Limited & 02 (UK) Limited

Εφεσίβλητη: Hutchinson 3G UK Limited

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Οσάκις ένας επιχειρηματίας, στο πλαίσιο διαφήμισης των προϊόντων ή των υπηρεσιών του χρησιμοποιεί εμπορικό σήμα ανήκον σε ανταγωνιστή χάριν συγκρίσεως των χαρακτηριστικών (και ιδίως της τιμής) των αγαθών ή των υπηρεσιών του με τα χαρακτηριστικά (και ιδίως την τιμή) των αγαθών ή των υπηρεσιών του κυρίου του σήματος κατά τρόπον που δεν δημιουργεί σύγχυση ούτε άλλως θίγεται η κύρια λειτουργία του σήματος ως ενδείξεως της προέλευσης, εμπίπτει η χρήση αυτή στο άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 89/104 ⁽¹⁾;
2. Οσάκις ένας επιχειρηματίας χρησιμοποιεί σε συγκριτική διαφήμιση, το καταχωρισμένο σήμα ανταγωνιστή του για να είναι η χρήση σύμφωνη με το άρθρο 3α, της οδηγίας 84/450 ⁽²⁾, όπως έχει τροποποιηθεί πρέπει να είναι «απαραίτητη» και αν πρέπει, ποια είναι τα κριτήρια βάσει των οποίων κρίνεται ο απαραίτητος χαρακτήρας;
3. Ειδικότερα αν υπάρχει απαίτηση του απαραίτητου χαρακτήρα, αποκλείει αυτή τη χρήση σήματος τόσο παρόμοιου προς το καταχωρισμένο ώστε να δημιουργείται σύγχυση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 40, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 250, σ. 17.

Προσφυγή της 12ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-6/07)

(2007/C 56/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Enegren και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/74/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας

80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις γνωστοποιήσει στην Επιτροπή, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2002/74 στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 8 Οκτωβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 270, σ. 10.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van Beroep te Gent (Βέλγιο) στις 18 Ιανουαρίου 2007 — Hans Eckelkamp κ.λπ. κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-11/07)

(2007/C 56/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Beroep te Gent

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Hans Eckelkamp κ.λπ.

Καθού: Βελγικό Δημόσιο

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύουν τα άρθρα 12 ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 17 ΕΚ και 18 ΕΚ, και 56 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 57 της Συνθήκης ΕΚ, την εφαρμογή εσωτερικής ρυθμίσεως κράτους μέλους, κατά την οποία στην περίπτωση κτήσεως εκ κληρονομίας ακινήτου κειμένου σε κράτος μέλος (το κράτος τοποθεσίας του ακινήτου), το κράτος αυτό φορολογεί την αξία του κειμένου σ' αυτό το κράτος ακινήτου, όπου το εν λόγω κράτος επιτρέπει έκπτωση αντιστοιχούσα στην αξία των βαρών επί του ακινήτου αυτού (όπως χρεών εξασφαλιζομένων με εξουσιοδότηση προς σύναψη υποθήκης επί του ακινήτου αυτού), αν ο κληρονομούμενος ήταν, κατά τον χρόνο του θανάτου του, κάτοικος του κράτους όπου κείται το ακίνητο, πλην όμως όχι αν ο κληρονομούμενος, κατά τον χρόνο του θανάτου του, κατοικούσε σε άλλο κράτος μέλος (το κράτος κατοικίας);

Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-13/07)

(2007/C 56/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. J. Kuijper και M. Huttunen)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου και των κρατών μελών για τον καθορισμό της κοινοτικής θέσης και της θέσης των κρατών μελών στο Γενικό Συμβούλιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου σχετικά με την προσχώρηση της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (COM/2005/0659 τελικό-ACC 2006/0215)·
- να αποφανθεί ότι τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας απόφασης είναι οριστικά·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή στηρίζεται στο άρθρο 133, παράγραφοι 1 και 5, της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 300, παράγραφος 2, της εν λόγω Συνθήκης. Το Συμβούλιο πρόσθεσε το άρθρο 133, παράγραφος 6, της Συνθήκης ΕΚ στη νομική βάση και, κατά συνέπεια, εκδόθηκε επίσημως χωριστή απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών που συνεδριάζουν στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Επομένως, το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη έλαβαν «από κοινού» τη θέση της Κοινότητας και των κρατών μελών της, όπως προβλέπεται στην τελευταία περίοδο του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 133, παράγραφος 6, της Συνθήκης ΕΚ.

Η εκ μέρους της Επιτροπής επιλογή της νομικής βάσεως αποφασίστηκε σύμφωνα με τις παραμέτρους που έχουν καθοριστεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και οι οποίες συνίστανται στον σκοπό και στο περιεχόμενο της πράξεως. Ειδικότερα, στηρίχθηκε στην εκτίμηση ότι το περιεχόμενο της πράξεως εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 133, παράγραφοι 1 και 5, της Συνθήκης ΕΚ, που προβλέπει αποκλειστική αρμοδιότητα και ότι, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο άρθρο 133, παράγραφος 6, της Συνθήκης ΕΚ δεν ήταν αναγκαία. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί κατά το μέρος που αφορά την πτυχή αυτή της νομικής βάσεώς της.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 22 Ιανουαρίου 2007 — Ingenieurbüro Michael Weiss und Partner GbR κατά Industrie und Handelskammer Berlin, εναγομένη: Nicholas Grimshaw & Partner Ltd

(Υπόθεση C-14/07)

(2007/C 56/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα: Ingenieurbüro Michael Weiss und Partner GbR

Αναρρεσίβλητο: Industrie und Handelskammer Berlin

Προσδέτως παρεμβαίνουσα: Nicholas Grimshaw & Partner Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1348/2000 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο παραλήπτης μιας πράξεως δεν έχει, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού, το δικαίωμα να αρνηθεί την παραλαβή της όταν μόνον τα συνημμένα ενός επιδοτού εγγράφου δεν έχουν συνταχθεί στη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή σε γλώσσα του κράτους μέλους διαβίβασεως την οποία ο παραλήπτης κατανοεί;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1348/2000 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο παραλήπτης «κατανοεί», κατά την έννοια του ανωτέρω κανονισμού, τη γλώσσα ενός κράτους μέλους διαβίβασεως ήδη εκ του λόγου ότι στο πλαίσιο της ασκήσεως της επαγγελματικής δραστηριότητάς του συμφώνησε με σύμβαση που συνήψε με την αιτούσα ότι τα έγγραφα θα συντάσσονται στη γλώσσα του κράτους μέλους διαβίβασεως;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1348/2000 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι σε κάθε περίπτωση ο παραλήπτης δεν μπορεί να αρνηθεί, επικαλούμενος το άρθρο 8, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού, την παραλαβή των συνημμένων ενός εγγράφου, τα οποία δεν έχουν συνταχθεί στη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή σε γλώσσα του κράτους μέλους διαβίβασεως την οποία ο παραλήπτης κατανοεί, όταν έχει προβεί, στο πλαίσιο της επαγγελματικής δραστηριότητάς του, στη σύναψη συμβάσεως με την οποία έχει συμφωνήσει ότι η μεταξύ τους αλληλογραφία θα συντάσσεται στη γλώσσα του κράτους μέλους διαβίβασεως, τα δε διαβιβασθέντα συνημμένα αφενός αφορούν τη μεταξύ τους αλληλογραφία αφετέρου έχουν συνταχθεί στη γλώσσα που συμφώνησαν;

⁽¹⁾ ΕΕ L 160, σ. 37.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Kammarrätten i Jönköping* (Σουηδία) στις 22 Ιανουαρίου 2007 — *Mattias Jalkhed* κατά *Jordbruksverket*

(Υπόθεση C-18/07)

(2007/C 56/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Kammarrätten i Jönköping

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: *Mattias Jalkhed*

Εφεσίβλητη: *Jordbruksverket*

Προδικαστικά ερωτήματα:

- 1) Συνιστά μια εθνική διάταξη απαγορεύουσα την κατοχή αρπακτικών πτηνών για συντροφιά ή για ψυχαγωγική απασχόληση ποσοτικό περιορισμό των εισαγωγών ή μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος κατά το άρθρο 28 της Συνθήκης ΕΚ, αν η εν λόγω διάταξη συνεπάγεται ότι δεν επιτρέπεται να εισαχθεί στο οικείο κράτος μέλος ένα τέτοιο πτηνό από ένα άλλο κράτος μέλος;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Μπορεί παρ' όλ' αυτά η εθνική διάταξη να θεωρηθεί σύμφωνη προς το κοινοτικό δίκαιο, λαμβανομένου υπόψη ότι η διάταξη, σύμφωνα με την αρμόδια εθνική υπηρεσία, αιτιολογείται βάσει της δυσκολίας να ικανοποιηθεί η ανάγκη των αρπακτικών πτηνών όσον αφορά τη φυσική συμπεριφορά κατά την αιχμαλωσία (δηλαδή την κοινωνική συμπεριφορά των πτηνών, τη συμπεριφορά ως προς την αναζήτηση τροφής και την ανάγκη για ελεύθερη κίνηση) καθώς και την έλλειψη εξημέρωσης, που συνεπάγονται δειλία και ανεπιθύμητη υπερένταση κατά τη μεταχείρισή τους;
 - (α) Ποια ενδεχόμενη σημασία έχει το ότι η επίμαχη εθνική διάταξη υποβλήθηκε στην Επιτροπή ως τεχνικός κανόνας σύμφωνα με την οδηγία 98/43/ΕΚ⁽¹⁾ (η οποία τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/ΕΚ) και η Επιτροπή δεν διατύπωσε καμία αντίρρηση συναφώς (με βάση πρωτίστως το άρθρο 8, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας);
 - (β) Ποια ενδεχόμενη σημασία έχει το γεγονός ότι δεν υφίσταται εναρμόνιση σε κοινοτικό επίπεδο όσον αφορά την εισαγωγή και κατοχή, μεταξύ άλλων, αρπακτικών πτηνών όπως είναι αυτά για τα οποία πρόκειται στην υπό κρίση υπόθεση (αντίθετα προς την κανονιστική ρύθμιση που διέπει το ζήτημα το οποίο κρίθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Νοεμβρίου 1998, στην υπόθεση C-162/97 *Nilsson* [και λοιποί]);

⁽¹⁾ ΕΕ L 204, σ. 37.

Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-20/07)

(2007/C 56/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Hottiaux και D. Lawunmi)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2004/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 97/68/ΕΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχόμενων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα⁽¹⁾ ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, της εν λόγω οδηγίας;
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας εξέπνευσε στις 20 Μαΐου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 146, σ. 1.

Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-21/07)

(2007/C 56/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Hottiaux και D. Lawunmi)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2002/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2002, που τροποποιεί την οδηγία 97/68/ΕΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχόμενων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα ⁽¹⁾ ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας εξέπνευσε στις 11 Αυγούστου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 35, σ. 28.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-22/07)

(2007/C 56/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και A. Alcover San Pedro)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/27/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να πληροφορήσει σχετικά την Επιτροπή, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την προσαρμογή του εσωτερικού δικαίου στην οδηγία 2004/27/ΕΚ έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 136, σ. 34.

Προσφυγή της 25/01/2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-26/07)

(2007/C 56/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού, και A.-M. Rouchaud-Joët)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- Να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2004/80 ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004, την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2004/80/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο έληξε την 1η Ιανουαρίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 261 της 6.8.2004, σ. 15.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-29/07)

(2007/C 56/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Condou-Durande)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2003/110/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2003, τη συνδρομή κατά τη διέλευση σε περίπτωση απομάκρυνσης δια της αεροπορικής οδού, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2003/110/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 6 Δεκεμβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 321 της 6.12.2003, σ. 26.

Προσφυγή της 26ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-31/07)

(2007/C 56/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Vidal Puig)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2003/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης

Ιουνίου 2003, για την αναφορά περιστατικών στην πολιτική αεροπορία⁽¹⁾ ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω οδηγίες·

- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας εξέπνευσε στις 4 Ιουλίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 167, σ. 23.

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-35/07)

(2007/C 56/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Caeiros και B. Stromsky)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/28/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/82/ΕΚ περί του κοινοτικού κώδικα για τα κτηνιατρικά φάρμακα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας·
- επικουρικώς, να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας εν πάση περιπτώσει να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από την ίδια διάταξη της οδηγίας αυτής·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 136, σ. 58.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιανουαρίου 2007 —
Ελλάδα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-231/04) ⁽¹⁾

(«Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινή διπλωματική εκπροσώ-
πηση στην Αμπούζα (Νιγηρία) — Είσπραξη χρέους με
συμφηρισμό — Κανονισμοί (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 και
2342/2002 — Αρχή της καλής πίστεως στο δημόσιο διεθνές
δίκαιο»)

(2007/C 56/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνό-
πουλος και Β. Κυριαζόπουλος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τρια-
νταφύλλου και F. Dintilhac)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ακυρώσεως της πράξεως της 10ης Μαρτίου 2004 με
την οποία η Επιτροπή προέβη στην είσπραξη με συμφηρισμό των
ποσών που όφειλε η Ελληνική Δημοκρατία λόγω της συμμετοχής
της σε σχέδια ανεγέρσεως ακινήτου όσον αφορά τη διπλωματική
εκπροσώπηση της Επιτροπής και ορισμένων κρατών μελών της
Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Αμπούζα (Νιγηρία).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Αποσύρει από τη δικογραφία τη γνωμοδότηση της Νομικής
Υπηρεσίας του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1998, που
προσκόμισε η Ελληνική Δημοκρατία ως παράρτημα 12 του
δικογράφου της προσφυγής.
2. Απορρίπτει την προσφυγή.
3. Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 179 της 10.7.2004 (πρώην υπόθεση C-189/04).

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιανουαρίου 2007 —
Georgia-Pacific κατά ΓΕΕΑ (Ανάγλυφο σχέδιο σε χαρτί)

(Υπόθεση T-283/04) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Τρισδιάστατο σήμα — Ανάγλυφο
σχέδιο σε χαρτί — Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως
— Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1,
στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2007/C 56/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Georgia-Pacific Sàrl (Εκπρόσωπος: R. Delorey,
δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών
του ΓΕΕΑ της 11ης Μαΐου 2004 (υπόθεση R 493/2003-1), η
οποία αφορούσε την καταχώριση τρισδιάστατου σήματος αποτελού-
μενου από ανάγλυφο σχέδιο σε χαρτί.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα, Georgia-Pacific Sàrl, στα δικα-
στικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262, στις 23.10.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιανουαρίου 2007 — Van
Neyghem κατά Επιτροπής των Περιφερειών

(Υπόθεση T-288/04) ⁽¹⁾

(«Υπάλληλοι — Διορισμός — Κατάταξη σε βαθμό και
κλιμάκιο — Εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών —
Καθυστερημένη διοικητική ένσταση — Παραδεκτό»)

(2007/C 56/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kris Van Neyghem (Tirlemont, Βέλγιο)
(εκπρόσωπος: D. Janssens, δικηγόρος)

Καθή: Επιτροπή των Περιφερειών (εκπρόσωπος: P. Cervilla, επικουρούμενος από τους B. Wägenbauer και R. Van der Hout, δικηγόρους)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως 87/03 της Επιτροπής των Περιφερειών, της 26ης Μαρτίου 2003, με την οποία ο προσφεύγων κατατάχθηκε οριστικά στον βαθμό Β5, κλιμάκιο 4.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Η Επιτροπή των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 251 της 9.10.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Ιανουαρίου 2007 — Τσαρνάβας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-472/04) (¹)

(«Υπάλληλοι — Άρθρο 45 του ΚΥΚ — Προαγωγή — Απόφαση του Πρωτοδικείου ακυρώνουσα την απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος — Επανεξέταση των προσόντων — Αιτιολογία»)

(2007/C 56/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειος Τσαρνάβας (Βόλος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: N. Lhoëst, δικηγόρος)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berardis-Kayser και D. Martin)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 2003 καθόσον δεν περιέλαβε το όνομα του προσφεύγοντος ούτε στον πίνακα των προτεινόμενων για προαγωγή υπαλλήλων κατά την περίοδο προαγωγών 1999 ούτε στον πίνακα των πλέον άξιων για προαγωγή στον βαθμό Α 4 υπαλλήλων κατά τις περιόδους προαγωγών 1998 και 1999 ούτε στον πίνακα των προαγομένων στον βαθμό Α 4 υπαλλήλων κατά τις εν λόγω περιόδους προαγωγών.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 2003 με την οποία, αφενός, το όνομα του προσφεύγοντος δεν περιελήφθη στον πίνακα των πλέον άξιων για προαγωγή στον βαθμό Α 4 υπαλλήλων κατά τις περιόδους προαγωγών 1998 και 1999 και, αφετέρου, ο προσφεύγων δεν προήχθη στον βαθμό Α 4 κατά τις εν λόγω περιόδους προαγωγών.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 57 της 5.3.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Calavo Growers κατά ΓΕΕΑ — Calvo Sanz (Calvo)

(Υπόθεση T-53/05) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος CALVO — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα CALAVO — Παραδεκτό της ανακοπής — Αιτιολογία της ανακοπής κατατεθείσα σε γλώσσα άλλη από εκείνη της γλώσσας διαδικασίας — Άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Κανονισμός 20, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95)

(2007/C 56/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Calavo Growers, Inc. (Santa Ana, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. García Murillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών της ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Luis Calvo Sanz, SA (Carballo, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Rivas Zurdo και E. López Leiva, δικηγόροι)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Νοεμβρίου 2004 (υπόθεση R 159/2004-1), σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής μεταξύ Calavo Growers, Inc. και Luis Calvo Sanz, SA.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση που εξέδωσε στις 8 Νοεμβρίου 2004 το πρώτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (υπόθεση R 159/2004-1).
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικά του έξοδα καθώς και αυτά της προσφεύγουσας.
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 82 της 2.4.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 2006 — movingpeople.net κατά ΓΕΕΑ — Schäfer (moving people.net)

(Υπόθεση T-92/05) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα *movingpeople.net* — Ανακοπή εκ μέρους του δικαιούχου του εθνικού λεκτικού σήματος MOVING PEOPLE — Μερική άρνηση καταχώρισης — Κτήση του προγενεστερού σήματος από τον προσφεύγοντα — Κατάργηση της δίκης»)

(2007/C 56/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύουσα: movingpeople.net International BV (Helmond, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: G. van Roeyen και T. Berendsen, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Laitinen)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Groß Schlamin (Schlashagen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. Rohmeyer, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 20ής Δεκεμβρίου 2004 (υπόθεση R 410/2004-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του Thomas Schäfer και της movingpeople.net International BV.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Καταργείται η δίκη.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα έξοδα του καθού.
3. Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 115 της 14.5.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιανουαρίου 2007 — Lootus Teine Osaihing κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-127/05) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 2269/2004 και κανονισμός (ΕΚ) 2270/2004 — Αλιεία — Αλιευτικές δυνατότητες για τα είδη βαθέων υδάτων όσον αφορά τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Ένωση το 2004 — Πρόσωπα τα οποία οι οικείες πράξεις αφορούν άμεσα και ατομικά — Απαράδεκτη)

(2007/C 56/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lootus Teine Osaihing (Lootus) (Tartu, Εσθονία) (Εκπρόσωποι: T. Sild και K. Martin, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Εκπρόσωποι: A. de Gregorio Merino, F. Ruggeri Laderchi και A. Westerhof Lörefflerova)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Εσθονίας (Εκπρόσωποι: L. Uibo και H. Prieß)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Εκπρόσωπος: K. Banks)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως, αφενός, του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 2269/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2004, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 2340/2002 και (ΕΚ) 2347/2002, περί καθορισμού των αλιευτικών δυνατοτήτων για τα είδη βαθέων υδάτων όσον αφορά τα κράτη μέλη που προσχώρησαν το 2004 (ΕΕ L 396, σ. 1) και, αφετέρου, του δευτέρου μέρους του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 2270/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τον καθορισμό για το 2005 και το 2006 των αλιευτικών δυνατοτήτων για τα κοινοτικά αλιευτικά σκάφη και για ορισμένα αποθέματα ιχθύων βαθέων υδάτων (ΕΕ L 396, σ. 4), καθόσον οι διατάξεις αυτές αφορούν τις αλιευτικές δυνατότητες της Εσθονίας.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου.
3. Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 115 της 14.5.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 2007 — SPM κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-104/06) (¹)

(«Κοινή οργάνωση των αγορών — Μπανάνες — Καθεστώς εισαγωγής μπανανών καταγωγής χωρών ΑΚΕ στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 219/2006 — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενεργητική νομιμοποίηση — Απαράδεκτο»)

(2007/C 56/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société des plantations de Mbanga SA (Ντουάλα, Καμερούν) (εκπρόσωπος: B. Doré, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Clotuche-Duvieusart και L. Visaggio)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 219/2006 της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης της δασμολογικής ποσοτώσεως για την εισαγωγή μπανανών του κωδικού ΣΟ 0803 00 19 καταγωγής των χωρών ΑΚΕ για την περίοδο από 1ης Μαρτίου έως 31 Δεκεμβρίου 2006 (ΕΕ L 38, σ. 22).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Η Société des plantations de Mbanga SA (SPM) φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.

(¹) ΕΕ C 131 της 3.6.2006.

Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2006 — Rath κατά ΓΕΕΑ — Sanorell Pharma (Immucell)

(Υπόθεση T-368/06)

(2007/C 56/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Matthias Rath (Κέιπ Τάουν, Νότια Αφρική) (εκπρόσωποι: S. Ziegler, C. Kleiner και F. Dehn, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sanorell Pharma GmbH & Co.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 3ης Οκτωβρίου 2006,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων.

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Immucell» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 5, 16 και 41 (αίτηση υπ' αριθ. 1 065 903).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η εταιρία Sanorell Pharma GmbH & Co.

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το λεκτικό σήμα «IMMUNORELL» για προϊόντα της κλάσης 5 (αριθ. κοινοτικού σήματος: 808 014), η δε ανακοπή αφορούσε μόνο την καταχώριση σε σχέση με την κλάση 5.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε δεκτή και η αίτηση καταχώρισης απορρίφθηκε εν μέρει.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Η προσφυγή απορρίφθηκε.

Λόγοι ακύρωσης: Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹), διότι δεν υπάρχει κανείς κίνδυνος σύγχυσης των οικείων σημάτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — ZERO Industry κατά ΓΕΕΑ — zero International Holding (zerorh+)

(Υπόθεση T-400/06)

(2007/C 56/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZERO Industry Srl (Como, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Rapisardi, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: zero International Holding GmbH & Co. KG (Βρέμη, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση R0958/2005-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 5ης Οκτωβρίου 2006, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 23 Οκτωβρίου 2006·
- να απορρίψει οριστικά την ανακοπή που άσκησε το καθού κατά της καταχώρισεως της αιτήσεως για την καταχώριση κοινοτικού σήματος αριθ. 2004547, εκ μέρους της ZERO Industry Srl·
- να υποχρεώσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς να προβεί στην καταχώριση του κοινοτικού σήματος του οποίου η καταχώριση ζητήθηκε από τη ZERO Industry Srl·
- να υποχρεώσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς ή κάθε ηττηθέντα διάδικο να φέρει, από κοινού ή εις ολόκληρον, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα τόσο κατά την παρούσα διαδικασία όσο και κατά τις διαδικασίες ανακοπής και προσφυγής ενώπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: το εικονιστικό σήμα «zerorh+» για προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 9, 18 και 25 — αίτηση αριθ. 2004547

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: zero International Holding GmbH & Co. KG

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: το εθνικό εικονιστικό σήμα «zero» για προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 18 και 25 και το εθνικό λεκτικό σήμα «zero» για προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 9

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: η ανακοπή γίνεται δεκτή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Γραφείο υπέπεσε σε πλάνη ως προς την ερμηνεία της προαναφερθείσας διατάξεως καθόσον δεν έλαβε υπόψη τις οπτικές, φωνητικές και εννοιολογικές διαφορές μεταξύ των προϊόντων στα οποία αναφέρονται τα αντιπαρτιθέμενα εμπορικά σήματα.

Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2007 — Apache Footwear και Apache II Footwear κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-1/07)

(2007/C 56/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Apache Footwear Ltd (Guangzhou, Κίνα) και Apache II Footwear Ltd (Qingyuan, Κίνα) (εκπρόσωποι: O. Prost και S. Ballschmiede, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006 (1), για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική εισπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, καθόσον επιβάλλει δασμό 16,5 % στις εισαγωγές προϊόντων που κατασκευάζει η προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση, σύμφωνα με το άρθρο 230, παράγραφος 4, ΕΚ, του προσβαλλόμενου κανονισμού καθ' ό μέτρο επιβάλλει οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως:

Πρώτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το Συμβούλιο, εξετάζοντας αν οι προσφεύγουσες πληρούσαν τα κριτήρια προκειμένου να τους επιφυλαχθεί μεταχείριση προσιδιάζουσα σε οικονομία της αγοράς (στο εξής: ΜΟΑ), σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 (στο εξής: βασικός κανονισμός), παρέβη τον εν λόγω κανονισμό, καθώς και την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 253 ΕΚ, καθ' ό μέτρο δεν εξέτασε, όπως υποστηρίζεται, αν οι προσφεύγουσες αποτέλεσαν αντικείμενο σημαντικής κρατικής παρεμβάσεως.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο, αρνούμενο να λάβει υπόψη ορισμένες κρίσιμες συμπληρωματικές πληροφορίες, παρέβη το καθήκον επιμελείας που υπέχει και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως και, κατά συνέπεια, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Τρίτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το Συμβούλιο, αρνούμενο να αποκλείσει τα παιδικά υποδήματα από το πεδίο εφαρμογής των μέτρων κατά το στάδιο της οριστικής ρυθμίσεως, παρέβη το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού, καθώς και την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 253 ΕΚ, και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

(¹) ΕΕ 2006, L 275, σ. 1.

Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-2/07)

(2007/C 56/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. M. Rodríguez Cárcamo)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2006) 5102, της 20ής Οκτωβρίου 2006, περί μείωσης της συνδρομής του Ταμείου Συνοχής στην ομάδα σχεδίων αριθ. 2001 ES16 C PE 050 (εξυγίανση της λεκάνης απορροής του Júcar — ομάδα 2)·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C (2006) 5102, της 20ής Οκτωβρίου 2006, με την οποία μειώθηκε η συνδρομή του Ταμείου Συνοχής στην ομάδα σχεδίων αριθ. 2001 ES 16 C PE 050, που πραγματοποιούνται στην Ισπανία υπό την ονομασία «εξυγίανση της λεκάνης απορροής του Júcar 2001 — ομάδα 2».

Πρόκειται για μια ομάδα τριών συνολικά διαφορετικών σχεδίων για τα οποία χορηγήθηκε συνδρομή ύψους 11 266 701 ευρώ, η οποία μειώθηκε στα 1 900 281 ευρώ με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, το προσφεύγον κράτος επικαλείται εσφαλμένη και ασυνάρτητη ερμηνεία της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ (¹), τόσο όσον αφορά το κριτήριο της πείρας (άρθρο 30, παράγραφοι 1 και 2) όσο και όσον αφορά τη χρησιμοποίηση του συστήματος των μέσων τιμών (άρθρο 30, παράγραφος 1).

Όσον αφορά την προσθήκη του κριτηρίου της πείρας μεταξύ των κριτηρίων αναθέσεως της συμβάσεως, το οποίο δεν προβλέπεται ρητώς από την ισχύουσα ρύθμιση, το Βασίλειο της Ισπανίας αναφέρει ότι η κοινοτική νομολογία δέχεται τη δυνατότητα αυτή και ότι η χρησιμοποίηση του κριτηρίου αυτού δεν μπορεί να αποτελεί σοβαρή και κατάφωρη παράβαση του κοινοτικού δικαίου, αλλά, εν πάση περιπτώσει, συνιστά συγγνωστή νομική πλάνη δικαιολογούμενη από την ασάφεια της συγκεκριμένης διατάξεως.

Αφετέρου, το προσφεύγον κράτος δεν δέχεται ότι η προσφυγή στο σύστημα των μέσων τιμών, που χρησιμοποιήθηκε κατά την ανάλυση της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς για τα σχέδια που αποτελούν το αντικείμενο των συμβάσεων, παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως σε βάρος των υπερβολικά χαμηλών προσφορών σε σχέση προς τις ακριβότερες προσφορές.

Επικουρικώς, το προσφεύγον κράτος επικαλείται επίσης το παράνομο του άρθρου Η, παράγραφος 2, του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) 1164/94 (²), λόγω παραβιάσεως των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου, και, όσον αφορά συγκεκριμένα τη σύμβαση αριθ. 2000/GV/2005, το προσφεύγον κράτος επικαλείται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθώς και παράβαση του άρθρου 19 της προμνησθείσας οδηγίας 93/37.

(¹) Οδηγία 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199 της 9ης Αυγούστου 1993, σ. 54).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1164/94 του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 1994, για την ίδρυση του Ταμείου Συνοχής (ΕΕ L 130 της 25ης Μαΐου 1994, σ. 1).

Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-3/07)

(2007/C 56/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. M. Rodríguez Cárcamo).

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση C (2006) 5103, με την οποία επιβλήθηκαν χρηματοδοτικές διορθώσεις σε πέντε προγράμματα που εκτελούνταν στην περιοχή της Ανδαλουσίας·

— η αποδοχή του πρώτου από τους προβαλλόμενους λόγους θα προσδιορίσει τη μερική ακύρωση της αποφάσεως, με μείωση του ποσού των διορθώσεων κατά 1 136 320 ευρώ,

- η αποδοχή του δεύτερου από τους προβαλλόμενους λόγους θα προσδιορίσει τη μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως με μείωση των διορθώσεων κατά 267 746 ευρώ ή, επικουρικό και λόγω εσφαλμένου υπολογισμού, κατά 90 186 ευρώ,
 - η αποδοχή του τρίτου από τους προβαλλόμενους λόγους θα προσδιορίσει τη μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως με μείωση του ποσού των διορθώσεων κατά 76 369 ευρώ,
 - η αποδοχή του τέταρτου από τους προβαλλόμενους λόγους θα προσδιορίσει τη μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως με μείωση του ποσού των διορθώσεων κατά 3 264 849 ευρώ.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C (2006) 5103, της 20ής Οκτωβρίου 2006, με την οποία μειώνεται η ενίσχυση του Ταμείου Συνοχής για πέντε προγράμματα που εκτελούνται στην Περιφέρεια της Comunidad Autónoma de Andalucía, και τα οποία παρατίθενται κατωτέρω:

- N. 2000.ES.16.C.PE.012 (Ανάπτυξη δράσεων στη διαχείριση αποβλήτων στην Comunidad Autónoma de Andalucía).
- N. 2000.ES.16.C.PE.066 (Δράσεις για την εξυγίανση και τον καθαρισμό της Κοιλιάδας του Guadalquivir).
- N. 2000.ES.16.C.PE.004 (Δράσεις για την εξυγίανση και τον καθαρισμό της Κοιλιάδας του Sur: Φάση I).
- N. 2001.ES-16.C.PE.025 (Επέκταση των Εγκαταστάσεων Επεξεργασίας Αστικών Λυμάτων στην Comunidad Autónoma de Andalucía — 2001).
- N. 2000.ES.16.C.PE.138 (Δράσεις στη διαχείριση αποβλήτων στην Comunidad Autónoma de Andalucía).

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, της οποίας ο κεντρικός πυρήνας ήταν η εξέταση του προγράμματος 012, η Επιτροπή προέβη σε διόρθωση κατά 4 745 284 ευρώ, με βάση συγκεκριμένες εκτιμήσεις που αφορούσαν την επάρκεια των ελέγχων σχετικά με τη δυνατότητα επιχορηγήσεως των εξόδων και την πλήρωση ορισμένων κανόνων του διαγωνισμού (άμεση ανάθεση των συμβάσεων, χρησιμοποίηση της πείρας ως κριτηρίου αναθέσεως και φερόμενες παρατυπίες στη δημοσίευση ορισμένων διαγωνισμών).

Προς στήριξη των αιτημάτων του, το κράτος μέλος προβάλλει:

- Παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφαλείας δικαίου και της αναλογικότητας, όσον αφορά τη δυνατότητα επιδοτήσεως ορισμένων εξόδων, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε προτού παρέλθει η αιτηθείσα παράταση για την απόσυρση των εξόδων για τα οποία δεν υπήρχε δυνατότητα επιχορηγήσεως και την αντικατάστασή τους με άλλα για τα οποία υπήρχε τέτοια δυνατότητα.
- Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο β' και ε' της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όσον αφορά τις φερόμενες

παρατυπίες που διαπιστώθηκαν στην άμεση ανάθεση των συμβάσεων υπηρεσιών. Με τον λόγο αυτό, και επικουρικό, προβάλλεται επίσης εσφαλμένος υπολογισμός.

- Παράβαση των οδηγιών περί δημοσίων συμβάσεων επειδή περιλήφθη το «κριτήριο της πείρας» μεταξύ των κριτηρίων του διαγωνισμού. Προβάλλεται συναφώς ότι, μολονότι το κριτήριο αυτό δεν προβλέπεται ρητά στην κανονιστική ρύθμιση που έχει εφαρμογή, η κοινοτική νομολογία δέχεται τέτοια δυνατότητα και η χρήση του κριτηρίου αυτού δεν μπορεί να αποτελέσει σοβαρή και πρόδηλη παράβαση της κοινοτικής έννομης τάξεως, αλλά μπορεί να αποτελέσει, σε κάθε περίπτωση, συγχωρητέα πλάνη περί το δίκαιο που δικαιολογείται από την έλλειψη σαφήνειας της κανονιστικής ρυθμίσεως.
- Έλλειψη σοβαρής και πρόδηλης παραβάσεως και, επομένως, κατάφωρης παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου σχετικά με τις παρατυπίες που προκύπτουν από τη μη δημοσίευση ορισμένων διαγωνισμών.

⁽¹⁾ Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, της 24.7.1992, σ. 1).

Προσφυγή της 5ης Ιανουαρίου 2007 — Βέλγιο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-5/07)

(2007/C 56/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: L. Van den Broeck και οι J.-P. Buyle και C. Steyaert, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 18ης Οκτωβρίου 2006, καθόσον η Επιτροπή έκρινε με την εν λόγω απόφαση ότι οι «παλαιές απαιτήσεις ΕΚΤ», τις οποίες το Βασίλειο του Βελγίου εξόφλησε οικειοθελώς, αλλά με επιφύλαξη παντός δικαιώματός του, στις 21 Δεκεμβρίου 2004, δεν έχουν παραγραφεί·

- κατόπιν τούτου, να αποφανθεί ότι οι απαιτήσεις αυτές είχαν παραγραφεί, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95/ΕΚ και, συνεπώς, να υποχρεώσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να επιστρέψει στο Βασίλειο του Βελγίου το ποσό των 631 177,60 ευρώ, με τόκους υπερημερίας από 21ης Δεκεμβρίου 2004, υπολογιζόμενους βάσει του επιτοκίου αναφοράς της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένου κατά τρειςήμισι ποσοστιαίες μονάδες·
- επικουρικός, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 18ης Οκτωβρίου 2006, καθόσον η Επιτροπή έκρινε με την εν λόγω απόφαση ότι η μη εξόφληση των επίμαχων παλαιών οφειλών ΕΚΤ συνεπαγόταν την υποχρέωση καταβολής τόκων και, ως εκ τούτου, να υποχρεώσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να επιστρέψει στο προσφεύγον τους καταβληθέντες τόκους επί των επίδικων απαιτήσεων, ήτοι το ποσό των 377 724,90 ευρώ, με τόκους υπερημερίας από 21ης Δεκεμβρίου 2004, υπολογιζόμενους βάσει του επιτοκίου αναφοράς της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένου κατά τρειςήμισι ποσοστιαίες μονάδες·
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 18ης Οκτωβρίου 2006, ως προς το μέρος της που αφορά το επιτόκιο των τόκων των οποίων ζητήθηκε η καταβολή. Κατόπιν τούτου, να κρίνει ότι το επιτόκιο αυτό κυμαινόταν ανάλογα με το δημοσιεύμενο στην Επίσημη Εφημερίδα επιτόκιο που η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα εφαρμόζει στις κύριες της πράξεις αναχρηματοδότησεως και, κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Επιτροπή να επιστρέψει στο προσφεύγον το ποσό που αντιστοιχεί στους υπερβαλλόντως καταβληθέντες τόκους επί των επίδικων απαιτήσεων, με τόκους υπερημερίας από 21ης Δεκεμβρίου 2004, υπολογιζόμενους βάσει του επιτοκίου αναφοράς της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένου κατά τρειςήμισι ποσοστιαίες μονάδες και
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, το προσφεύγον κράτος μέλος ζητεί την ακύρωση της περιληφθείσας στο έγγραφο της 18ης Οκτωβρίου 2006 αποφάσεως της Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά του επιστροφής του ποσού που κατέβαλε έναντι παλαιών απαιτήσεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου και του οποίου ζητεί την επιστροφή, προβάλλοντας ως λόγο την παραγραφή των οικείων απαιτήσεων και, επικουρικός, την έλλειψη νομίμου βάσεως για την αξίωση καταβολής τόκων.

Κατά τη χρονική περίοδο από το 1987 έως το 1992, η Επιτροπή ζήτησε από το προσφεύγον, με σειρά αποφάσεων που εξέδωσε βάσει του κανονισμού 2950/83/ΕΟΚ⁽¹⁾ και της αποφάσεως 83/673/ΕΟΚ⁽²⁾, την επιστροφή των ποσών που είχε χορηγήσει, υπό τη μορφή ενισχύσεως, σε ορισμένους βελγικούς οργανισμούς (επιχειρηματικούς φορείς) και δεν χρησιμοποιήθηκαν από αυτούς. Το προσφεύγον διαβίβασε στους οικείους επιχειρηματικούς φορείς τα χρεωστικά σημειώματα της Επιτροπής. Ορισμένοι από αυτούς επέστρεψαν τα ποσά απευθείας στην Επιτροπή, ενώ σε άλλες περιπτώσεις ακολούθησε αλληλογραφία μεταξύ των επιχειρηματικών φορέων και της Επιτροπής περί της νομιμότητας των αιτημάτων της επιστροφής των ποσών. Το 2002 διεξήχθησαν, με πρωτοβουλία της Επιτροπής, νέες συζητήσεις. Το 2004, η Επιτροπή προέβη στον συμψηφισμό των οφειλόμενων έναντι των επίμαχων παλαιών απαιτήσεων ΕΚΤ ποσών (χρεωστικά σημειώματα εκδοθέντα μεταξύ της 15ης Ιανουαρίου 1987 και της 31ης Δεκεμβρίου 1991), επαυξημένων με τόκους υπερημερίας από της ημερομηνίας εκδόσεως των

χρεωστικών σημειωμάτων, με τις απαιτήσεις του προσφεύγοντος έναντι της Επιτροπής στο πλαίσιο της διαχείρισεως των πόρων ΕΚΤ. Το προσφεύγον αμφισβήτησε τόσο τον συμψηφισμό όσο και τους τόκους τους οποίους ζήτησε η Επιτροπή για τον λόγο ότι, αφενός, η οφειλή είχε παραγραφεί και, αφετέρου, δεν υπήρχε νομική βάση για την αξίωση καταβολής τόκων υπερημερίας. Εντούτοις, προκειμένου να διακόψει τον τοκισμό, το Βασίλειο του Βελγίου προχώρησε στην καταβολή ποσού που αντιστοιχούσε στο υπόλοιπο των οφειλών έναντι των απαιτήσεων ΕΚΤ που δεν συμψηφίστηκαν. Ταυτοχρόνως, διευκρίνισε ότι δεν παραιτείται από τα επιχειρήματα που προέβαλε με τις επιστολές του και ότι διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει την επιστροφή των επίμαχων ποσών, καθόσον τα επιχειρήματα αυτά ήταν βάσιμα. Η Επιτροπή απάντησε με το έγγραφο της 19ης Ιανουαρίου 2005, στο οποίο διατύπωσε την άποψη της επί των αιτιάσεων του προσφεύγοντος. Το Βασίλειο του Βελγίου άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου ζητώντας την ακύρωση του εν λόγω εγγράφου. Το Πρωτοδικείο απέρριψε με τη διάταξη της 2ας Μαΐου 2006 την προσφυγή ως απαράδεκτη, με τη σκεπτική ότι το έγγραφο αυτό δεν συνιστούσε πράξη δυνάμει να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ⁽³⁾.

Στις 29 Ιουνίου 2006, το προσφεύγον απηύθυνε νέα επιστολή στην Επιτροπή ζητώντας την επιστροφή του ποσού που αντιστοιχούσε στο υπόλοιπο των οφειλών έναντι των μη συμψηφισθειών απαιτήσεων ΕΚΤ, το οποίο είχε καταβάλει προκειμένου να διακόψει τον τοκισμό, και προβάλλοντας εκ νέου τα ίδια επιχειρήματα που αφορούσαν την παραγραφή της απαιτήσεως και την έλλειψη νομίμου βάσεως για την αξίωση καταβολής τόκων. Η Επιτροπή γνωστοποίησε στο προσφεύγον, με έγγραφο της 18ης Οκτωβρίου 2006, ότι δεν προτίθεται να επιστρέψει το ποσό αυτό. Το Βασίλειο του Βελγίου προσβάλλει, με την υπό κρίση προσφυγή, την εν λόγω πράξη.

Προς στήριξη του αιτήματός του, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι οι μόνοι κανόνες της ευρωπαϊκής νομοθεσίας που ρυθμίζουν την εκ μέρους της Επιτροπής αναζήτηση ποσών που δεν χρησιμοποιήθηκαν σύμφωνα με τις αντίστοιχες κοινοτικές διατάξεις είναι οι περιεχόμενοι στον κανονισμό 2988/95/ΕΚ⁽⁴⁾. Κατά το προσφεύγον, έχει εν προκειμένω εφαρμογή το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού που ορίζει τις προθεσμίες παραγραφής για την άσκηση των προβλεπόμενων διώξεων. Το προσφεύγον ισχυρίζεται, επίσης, ότι, αν το Πρωτοδικείο κρίνει ότι δεν μπορεί να αντιτάξει στην Επιτροπή τις κατά το άρθρο 3 του κανονισμού 2988/95/ΕΚ προθεσμίες παραγραφής, πρέπει να ληφθεί υπόψη το άρθρο 2, παράγραφος 4, του ως άνω κανονισμού και να εφαρμοστεί η βελγική νομοθεσία η οποία καθορίζει την προθεσμία παραγραφής που ισχύει για τις «προσωπικές» αγωγές.

Προς στήριξη του επικουρικού αιτήματος που αφορά το εσφαλμένο της νομικής βάσεως που επικαλέστηκε η Επιτροπή προκειμένου να απαιτήσει από το προσφεύγον την καταβολή τόκων υπερημερίας, το Βασίλειο του Βελγίου υποστηρίζει ότι η Επιτροπή πεπλανημένως εφάρμοσε το άρθρο 86, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2342/2002/ΕΚ, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του Δημοσιονομικού Κανονισμού⁽⁵⁾. Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι υφίσταται ειδική διάταξη προβλεπόμενα παρέκκλιση από τον κανονισμό αυτό και ότι, κατ' εφαρμογήν της ειδικής αυτής διατάξεως, η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί στη διέπουσα τη λειτουργία του ΕΚΤ κανονιστική ρύθμιση, δυνάμει της οποίας προέκυψαν οι απαιτήσεις των οποίων ζητεί την εξόφληση, προκειμένου να καθορίσει τους ενδεχομένως οφειλόμενους τόκους. Το προσφεύγον υποστηρίζει, σχετικά, ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να απαιτήσει τόκους μόνον εφόσον υπήρχε σχετική πρόβλεψη, πράγμα που δεν συνέβαινε κατά τον κρίσιμο για την προκειμένη υπόθεση χρόνο.

Έτι επικουρικότερον, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι, αντιθέτως προς τα διαλαμβανόμενα στην απόφαση της Επιτροπής, το επιτόκιο ήταν κυμαινόμενο. Κατά συνέπεια, ζητεί να υποχρεωθεί η Επιτροπή να του επιστρέψει τη διαφορά των υπερβαλλόντως καταβληθέντων τόκων επί των επίμαχων απαιτήσεων.

- (¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2950/83 του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 1983, για την εφαρμογή της απόφασης 83/516/ΕΟΚ για την αποστολή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, ΕΕ L 289, σ. 1.
- (²) Απόφαση της Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 1983 για τη διαχείριση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ), ΕΕ L 377, σ. 1.
- (³) Διάταξη του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 2006, T-134/05, Βασιλίο του Βελγίου κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 312, σ. 1.
- (⁵) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 357, σ. 1.

Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2007 — Galderma κατά ΓΕΕΑ — Lelas (Nanolat)

(Υπόθεση T-6/07)

(2007/C 56/64)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Galderma SA (Cham, Ελβετία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος N. Hebeis)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Tihomir Lelas

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών, της 25ης Οκτωβρίου 2006, στην υπόθεση R0146/2006-4, καθόσον απέρριψε την ανακοπή κατά των εξής προϊόντων: «Φάρμακα· παρασκευάσματα φαρμακευτικά, κτηνιατρικά και υγιεινής· σαπούνια· καλλυντικά, λοσιόν για τα μαλλιά»,
- να απορρίψει την αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 003088986, NANOLAT, για τα παραπάνω προϊόντα,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Tihomir Lelas

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα Nanolat για προϊόντα των κλάσεων 1, 3 και 5 (αίτηση υπ' αριθ. 3 088 986).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το γερμανικό λεκτικό σήμα TANNOLACT για προϊόντα της κλάσης 5.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹), διότι δεν υπάρχει κανείς κίνδυνος σύγχυσης των εμπλεκόμενων σημάτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2007 — TORRES κατά ΓΕΕΑ — Gala-Salvador Dalí (TG Torre Galatea)

(Υπόθεση T-8/07)

(2007/C 56/65)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Miguel Torres S.A. (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri, M. A. Baz de San Ceferino και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Fundación Gala-Salvador Dalí

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση R 168/2006-2, την οποία εξέδωσε στις 24 Οκτωβρίου 2006 το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: FUNDACIÓN GALA-SALVADOR DALÍ

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα «TG Torre Galatea» για προϊόντα της κλάσεως 33 (αίτηση υπ' αριθ. 2730513)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: λεκτικό κοινοτικό σήμα «TORRES 10» για προϊόντα της κλάσεως 33 (υπ' αριθ. 466896), καθώς και πολλά άλλα κοινοτικά, εθνικά και διεθνή σήματα

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: δέχθηκε την ανακοπή και απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: δέχθηκε την προσφυγή, ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και απέρριψε την ανακοπή

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾, στο μέτρο που υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2007 — Grupo Promer Mon-Graphic κατά ΓΕΕΑ — PepsiCo (σχέδια)

(Υπόθεση T-9/07)

(2007/C 56/66)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grupo Promer Mon-Graphic, SA (Sabadell, Ισπανία) (εκπρόσωπος: R. Almaraz Palmero, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: PepsiCo, Inc. (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση R 1001/2005-3 του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ που εκδόθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2006·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και την παρεμβαίνουσα, PepsiCo Inc., στο σύνολο των δικαστικών εξόδων για την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, καθώς και για τη διαδικασία ενώπιον του τρίτου τμήματος προσφυγών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο του οποίου ζητείται η ακύρωση: καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο υπ' αριθ. 74463-1 [διαφημιστικά είδη για παιχνίδια]

Δικαιούχος του κοινοτικού σχεδίου: PepsiCo, Inc.

Αιτούσα την ακύρωση του κοινοτικού σχεδίου: η προσφεύγουσα

Σχέδιο του οποίου δικαιούχος είναι η προσφεύγουσα: καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο υπ' αριθ. 53186-001 [μεταλλικά περιβλήματα για παιχνίδια]

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: ακύρωση του κοινοτικού σχεδίου

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων και απόρριψη της αιτήσεως ακυρώσεως του καταχωρισθέντος κοινοτικού σχεδίου

Λόγοι ακυρώσεως: το προσβαλλόμενο κοινοτικό σχέδιο υπ' αριθ. 74463-1 δεν παρουσιάζει καινοτομία και ιδιαιτερότητα σε σχέση με το καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο αριθ. 53186-1, το οποίο απέκτησε προτεραιότητα σε σχέση με προγενέστερο ισπανικό σχέδιο.

Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2007 FVB κατά ΓΕΕΑ — FVD (FVB)

(Υπόθεση T-10/07)

(2007/C 56/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: FVB Gesellschaft für Finanz- und Versorgungsbberatung mbH (Osnabrück, Γερμανία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος P. Koehler)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: FVD Gesellschaft für Finanzplanung und Vorsorgemanagement Deutschland mbH

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 6ης Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση R 1343/2005-4, ώστε να ακυρωθεί η απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2005 επί της ανακοπής υπ' αριθ. B 549 362 της Finanz- und Versorgungsdienstgesellschaft für Finanzberatung und Vorsorgemanagement mbH κατά της αίτησης καταχώρισης υπ' αριθ. 2 126 175 και να απορριφθεί η ανακοπή,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα FVB για υπηρεσίες των κλάσεων 35 και 36 (αριθ. αίτησης: 2 126 175).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η εταιρία FVD Gesellschaft für Finanzplanung und Vorsorgemanagement Deutschland mbH.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το γερμανικό λεκτικό σήμα FVD για υπηρεσίες της κλάσης 36, η δε ανακοπή αφορούσε την καταχώριση σε σχέση με την κλάση 36.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε δεκτή και η αίτηση καταχώρισης απορρίφθηκε κατά ένα μέρος της.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Η προσφυγή απορρίφθηκε.

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾, διότι δεν υπάρχει κανείς κίνδυνος σύγχυσης των οικείων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 12ης Ιανουαρίου 2007 — Frucona Košice κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-11/07)

(2007/C 56/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Frucona Košice a.s. (Κošice, Δημοκρατία της Σλοβακίας) (εκπρόσωποι: B. Hartnett, O. Geiss, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2006)2082 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2006, στη σχετική με κρατικές ενισχύσεις υπόθεση αριθ. C 25/2005,
- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει το άρθρο 1 της εν λόγω αποφάσεως,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της από 7 Ιουνίου 2006 αποφάσεως της Επιτροπής, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Δημοκρατία της Σλοβακίας στην προσφεύγουσα (C 25/2005), καθόσον θεωρεί την προσφεύγουσα

ως αποδέκτη ασύμβατης προς το κοινοτικό δίκαιο κρατικής ενισχύσεως και την υποχρεώνει να αποδώσει στη Δημοκρατία της Σλοβακίας το συνολικό ποσό της διαγραφείσας φορολογικής οφειλής της πλέον τόκων.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους δέκα λόγους ακυρώσεως:

Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά τον καθορισμό του ποσού της υποτιθέμενης κρατικής ενισχύσεως.

Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση ουσιώδους διαδικαστικής απαιτήσεως και δεν λαμβάνει υπόψη το άρθρο 33 ΕΚ. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αρμόδια να ενεργήσει την έρευνα και να προβεί στις διαδικασίες και τυπικές ενέργειες που οδήγησαν στην προσβαλλόμενη απόφαση ήταν η ΓΔ Γεωργίας και όχι η ΓΔ Ανταγωνισμού.

Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του Τμήματος 3, παράρτημα IV, της Συνθήκης προσχωρήσεως, του άρθρου 253 ΕΚ, του άρθρου 88 ΕΚ και του κανονισμού 659/1999, καθόσον η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά και περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, καθόσον θεώρησε ότι η πτωχευτική διαδικασία ήταν πιο ευνοϊκή απ' ό,τι ο φορολογικός διακανονισμός.

Με τον πέμπτο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε περαιτέρω πλάνη, καθόσον θεώρησε ότι η διαδικασία φορολογικής εκτέλεσης ήταν πιο ευνοϊκή απ' ό,τι ο φορολογικός διακανονισμός.

Με τον έκτο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και περί τα πραγματικά περιστατικά, καθόσον παρέλειψε να απαλλαγεί από το βάρος αποδείξεως που έφερε, οπότε παρέβη το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 253 ΕΚ. Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τους νομικούς κανόνες που έχει διατυπώσει το Δικαστήριο όσον αφορά την εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή.

Με τον έβδομο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή πλανήθηκε περί το δίκαιο και περί τα πραγματικά περιστατικά παραλείποντας να εκτιμήσει καταλλήλως και να λάβει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που διέθετε.

Με τον όγδοο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή πλανήθηκε περί το δίκαιο και τα πραγματικά περιστατικά λαμβάνοντας υπόψη μη κατάλληλα αποδεικτικά μέσα, όπως είναι οι εσωτερικές διαφορές της φορολογικής υπηρεσίας.

Με τον ένατο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ, καθόσον τα συμπεράσματά της δεν στηρίζονται σε επαρκή αιτιολογία.

Τέλος, με τον δέκατο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή πλανήθηκε, μη εξαιρώντας τον φορολογικό διακανονισμό ως ενίσχυση για την αναδιάρθρωση και εφαρμόζοντας αναδρομικώς τις σχετικές με την αναδιάρθρωση κατευθυντήριες γραμμές του 2004.

Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Polimeri Europa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-12/07)

(2007/C 56/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Polimeri Europa SpA (Brindisi, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Siragusa, F. M. Moretti και L. Nascimbene, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση –στο σύνολό της– καθώς και όλες τις πράξεις που είναι αρρήκτως συνδεδεμένες με αυτή και, κατά συνέπεια, να διατάξει την Επιτροπή να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για την ανάκτηση του αντιγράφου του μη εμπιστευτικού κειμένου της νέας ανακοινώσεως των αιτιάσεων, το οποίο διαβιβάστηκε στη Michelin·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως COMP/F2/D (2006) 1095 της Επιτροπής, η οποία εκδόθηκε στις 6 Νοεμβρίου 2006 στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας βάσει του άρθρου 81 ΕΚ (υπόθεση COMP/F38.638 BR/ESBR) και με την οποία η καθής διαβίβασε στην εταιρία Manufacture Française des Pneumatiques Michelin (στο εξής: MFPM) αντίγραφο του μη εμπιστευτικού κειμένου της ανακοινώσεως των αιτιάσεων που εκδόθηκε στις 6 Απριλίου 2006. Προηγουμένως, είχε επιτραπεί στην MFPM να συμμετάσχει στη διοικητική διαδικασία υπό την ιδιότητα του τρίτου ενδιαφερομένου και η εν λόγω εταιρία είχε κληθεί να διαβιβάσει τυχόν παρατηρήσεις.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της. Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή απέκρυψε, μέχρι την έκδοση της αποφάσεως, τους πραγματικούς σκοπούς και τη φύση της συμμετοχής της Michelin στη διαδικασία, περιορίζοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, τις δυνατότητες άμυνας της προσφεύγουσας και επηρεάζοντας αρνητικά τη διαδικαστική θέση της·
- την έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως όσον αφορά τη νομική βάση επί της οποίας αυτή στηρίζεται, ήτοι, ιδίως, το άρθρο 6 του κανονισμού 773/2004⁽¹⁾. Επ' αυτού, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Michelin δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ως καταγγέλλουσα, εφόσον το έντυπο C που υπέβαλε η εταιρία αυτή δεν έχει τον χαρακτήρα πράξεως που διδίδει λαβή για την κίνηση διαδικασίας κατόπιν καταγγελίας υπό την έννοια του άρθρου 7

του κανονισμού 1/2003⁽²⁾. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η απόφαση πάσχει λόγω παραβάσεως της προαναφερθείσας διατάξεως σε συνδυασμό με το άρθρο 7 του κανονισμού 773/2004.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 123, της 27.4.2004, σ. 18).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, της 4.1.2003, σ. 1).

Προσφυγή της Cemex UK Cement Ltd κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 2007

(Υπόθεση T-13/07)

(2007/C 56/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cemex UK Cement Ltd (Thorpe, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: D. Wyatt QC, S. Taylor, Solicitor και S. Tromans και C. Thomann, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 29 Νοεμβρίου 2006 απόφαση της Επιτροπής, σχετικά με το εθνικό σχέδιο για την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, που κοινοποιήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ⁽¹⁾ καθόσον:
 - η απόφαση αυτή δεν απαγορεύει ή εγκρίνει την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής στην προσφεύγουσα, όσον αφορά το εργοστάσιό της στο Rugby, η οποία είναι απόρροφη και μη σύννομη για ποσότητα 343 838 τόνων·
 - η απόφαση αυτή δεν απαγορεύει ή εγκρίνει την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής στους παραγωγούς τσιμέντου που είναι ανταγωνιστές της προσφεύγουσας, η οποία είναι απόρροφη και μη σύννομη για ποσότητα 343 838 τόνων, λαμβανομένης υπόψη της κατανομής λιγότερων δικαιωμάτων στην προσφεύγουσα·

- η απόφαση αυτή δεν απαγορεύει ή εγκρίνει τη μέθοδο κατανομής δικαιωμάτων, που θεσπίζεται στο άρθρο 3, παράγραφοι 7 και 8, του εθνικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων εκπομπών του Ηνωμένου Βασιλείου, και στις παραγράφους 28 και 30 του παραρτήματος C του σχεδίου αυτού, καθόσον η εν λόγω μέθοδος θεωρεί ότι η εκμετάλλευση ενός εργοστασίου τσιμέντου αρχίζει κατά τη διάρκεια του έτους δοκιμαστικής λειτουργίας του εργοστασίου· θεωρεί το εν λόγω έτος ως το πρώτο έτος λειτουργίας του εργοστασίου αυτού· και υπολογίζει τα δικαιώματα εκπομπής βάσει των μέσων εκπομπών της περιόδου αναφοράς 2000-2003, αποκλείοντας τις εκπομπές του έτους με τις χαμηλότερες εκπομπές, ανεξαρτήτως της πραγματικής διάρκειας της περιόδου δοκιμαστικής λειτουργίας του εν λόγω εργοστασίου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή ασκείται βάσει του άρθρου 230 ΕΚ και σκοπεί την εν μέρει ακύρωση της από 29 Νοεμβρίου 2006 αποφάσεως της Επιτροπής, σχετικά με το εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, που κοινοποιήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Οι προβαλλόμενοι από την προσφεύγουσα λόγοι ακυρώσεως αφορούν κυρίως το γεγονός ότι η Επιτροπή φέρεται ότι δεν απαγόρευσε ή ότι ενέκρινε την κατανομή λιγότερων δικαιωμάτων εκπομπής στο εργοστάσιο της προσφεύγουσας στο Rugby, πράγμα το οποίο, σύμφωνα με την προσφεύγουσα:

- συνιστά μη σύνομη δυσμενή διάκριση σε βάρος του εν λόγω εργοστασίου καθόσον η κατανομή αυτή δικαιωμάτων εκπομπής, αφενός, δεν λαμβάνει αρκούντως υπόψη την περίοδο δοκιμαστικής λειτουργίας του επιμάχου εργοστασίου και, αφετέρου, βασίζεται σε περίοδο εκπομπών που το Ηνωμένο Βασίλειο γνωρίζει ότι δεν είναι αντιπροσωπευτική·
- περιορίζει το δικαίωμα εγκαταστάσεως της μητρικής εταιρίας της προσφεύγουσας, Cemex Espana, καθόσον η εν λόγω κατανομή δικαιωμάτων εκπομπών δυσχεραίνει ή καθιστά λιγότερο ελκυστική την άσκηση θεμελιώδους ελευθερίας της μητρικής αυτής εταιρίας και δεν δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος και
- σε συνδυασμό με τη συνακόλουθη κατανομή περισσότερων δικαιωμάτων στους ανταγωνιστές της προσφεύγουσας, η εν λόγω κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής συνιστά κρατική ενίσχυση αντίθετη προς τα άρθρα 87 και 88 ΕΚ.

(¹) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, 25.10.2003, σ. 32).

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — US Steel Košice κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-22/07)

(2007/C 56/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: US Steel Košice s.r.o. (Κošice, Σλοβακική Δημοκρατία) (εκπρόσωποι: E. Vermulst, S. Van Cutsem, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση D/59829 της Επιτροπής, της 22ας Νοεμβρίου 2006, περί της εφαρμογής ανωτάτου ορίου για τις πωλήσεις που πραγματοποιούνται στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως D/59829 της Επιτροπής, της 22ας Νοεμβρίου 2006, η οποία επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του προβλεπόμενου από τον τίτλο 4, σημείο 2, στοιχείο α', περίπτωση ι), του παραρτήματος XIV της Πράξεως Προσχωρήσεως, ανωτάτου ορίου πωλήσεων, προκειμένου να περιληφθούν σε αυτό η Βουλγαρία και η Ρουμανία. Η προσβαλλόμενη απόφαση ορίζει ότι το ανώτατο όριο πωλήσεων για το 2007 και τα επόμενα έτη πρέπει να υπολογισθεί εκ νέου, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων για τις πωλήσεις στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία κατά το έτος 2001. Προς τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή υποχρεώνει τη Σλοβακική Δημοκρατία να της παράσχει τα στοιχεία για τις πωλήσεις που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα στις χώρες αυτές το 2001.

Η προσφεύγουσα τυγχάνει ενισχύσεως υπό τη μορφή της απαλλαγής από τον φόρο εισοδήματος εταιριών, βάσει των μεταβατικών μέτρων στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, τα οποία η Σλοβακική Δημοκρατία μπορεί να εφαρμόζει σε έναν δικαιούχο του τομέα της χαλυβουργίας.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, καθόσον την υποχρεώνει να τροποποιήσει την εμπορική της πολιτική και να θέσει ανώτατο όριο στις πωλήσεις ορισμένων προϊόντων σιδήρου και χάλυβα προς πελάτες εγκατεστημένους στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία, προκειμένου να μπορεί να απολαύει της επιτρεπόμενης δυνάμει του κοινοτικού δικαίου ενισχύσεως.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση επιβάλλει πρόσθετη υποχρέωση η οποία δεν προβλεπόταν κατά τον χρόνο που τέθηκε σε ισχύ η Πράξη Προσχωρήσεως και, ως εκ τούτου, αντιβαίνει προς το γράμμα, το πνεύμα και τη γενική της οικονομία. Κατά την προσφεύγουσα, ο όρος «διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση» του τίτλου 4, σημείο 2, στοιχείο α', περίπτωση ι), του παραρτήματος XIV δεν περιλαμβάνει τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, καθόσον η Επιτροπή έδρασε χωρίς να έχει αρμοδιότητα και παραβίασε τόσο την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης όσο και την αρχή της αναλογικότητας.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 22ας Ιανουαρίου 2007 — ΒΑ.
L.A. di Lanciotti Vittorio κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-163/06) ⁽¹⁾

(2007/C 56/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 190 της 12.8.2006.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 2007 —
Kretschmer κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-229/06) ⁽¹⁾

(2007/C 56/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 2.12.2006.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Rossi Ferreras κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-42/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση εξέλιξης της σταδιοδρομίας — Αξιολόγηση για το έτος 2003 — Προσφυγή ακύρωσης — Αγωγή αποζημίωσης)

(2007/C 56/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Francisco Rossi Ferreras (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: G. Bounéou και F. Frabetti, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και K. Herrmann)

Αντικείμενο της υπόθεσης

Αφενός, ακύρωση της έκθεσης εξέλιξης της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για την περίοδο αξιολόγησης 2003 και, αφετέρου, αγωγή αποζημίωσης.

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 217 της 3.9.2005, σ. 45 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό υπόθεσης T-222/05 και μεταβιβαθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2007 — Chassagne κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-43/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Αποζημίωση — Ετήσια έξοδα ταξιδιού — Διατάξεις ισχύουσες για τους υπαλλήλους που κατάγονται από υπερπόντιο γαλλικό νομό — Άρθρο 8 του παραρτήματος VII του τροποποιηθέντος Κώδικα Υπηρεσιακής Καταστάσεως)

(2007/C 56/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Olivier Chassagne (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και Y. Minatchy, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berscheid και V. Joris)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, η διαπίστωση ότι το άρθρο 8, του παραρτήματος VII του νέου Κώδικα Υπηρεσιακής Καταστάσεως, το οποίο αφορά την κατ' αποκοπήν καταβολή των εξόδων ταξιδιού, στερείται νομιμότητας και, συνεπώς, δεν έχει εφαρμογή επί του προσφεύγοντος-ενάγοντος και, αφετέρου, αίτημα αποζημίωσης

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 205 της 20.8.2005, σ. 27 (υπόθεση που πρωτοκολλήθηκε αρχικώς στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό T-381/05 και παραπέμφθηκε προς εκδίκαση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δευτερο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Τσαρνάβας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-125/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων υπαλλήλων διαφορετικών υπηρεσιών — Αίτημα αποζημίωσης — Παραδεκτό — Εύλογη προθεσμία — Αμοιβή δικηγόρου — Προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία — Ηθική βλάβη)

(2007/C 56/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειος Τσαρνάβας (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: N. Lhoëst, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και D. Martin)

Αντικείμενο της υπόθεσης

Ο προσφεύγων ζητεί, αφενός, την ακύρωση των από 1 Απριλίου 2005 και 7 Οκτωβρίου 2005 αποφάσεων της Επιτροπής, περί απορρίψεως των αιτήσεών του με τις οποίες ζήτησε αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση για την υλική ζημία και ηθική βλάβη που υπέστη στο πλαίσιο των περιόδων προαγωγών 1998 και 1999 και, αφετέρου, να καταδικαστεί η καθής να του καταβάλει αποζημίωση υπολογιζόμενη ex aequo et bono σε 72 000 ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να καταβάλει στον Β. Τσαρνάβα ποσό 3 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά έξοδα της και το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων του Β. Τσαρνάβα.
4. Ο Β. Τσαρνάβας φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών του εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 60 της 11.3.2006, σ. 54.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δευτερο τμήμα) της 25ης Ιανουαρίου 2007 — de Albuquerque κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-55/06) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Μετάθεση — Άρθρο 7, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Αρχή της ίσης μεταχείρισης — Κατάχρηση εξουσίας — Συμφέρον της υπηρεσίας)

(2007/C 56/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Augusto de Albuquerque (Woluwé-St-Étienne, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και K. Herrmann)

Αντικείμενο της υπόθεσης

Ακύρωση της απόφασης της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής της 2ας Φεβρουαρίου 2006 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος κατά της από 23 Σεπτεμβρίου 2005 απόφασης του Γενικού Διευθυντή της ΓΔ INFSO να τον μεταθέσει προς το συμφέρον της υπηρεσίας ως προϊστάμενο της μονάδας INFSO.G.2 «Μικρο- και νανοσυστήματα»

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 154 της 1.7.2006, σ. 28.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 1ης Φεβρουαρίου 2007— Bligny κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-142/06)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Επείγων χαρακτήρας — Δεν υφίσταται)

(2007/C 56/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Francesco Bligny (Tassin-la-Demi-Lune, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P. Lebel-Nourissat, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και K. Herrmann)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, η αναστολή των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής της 23ης Νοεμβρίου και της 7ης Δεκεμβρίου 2006 περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος στον γενικό διαγωνισμό EPSO/AD/26/05 και, αφετέρου, αίτημα να διαταχθεί, ως προσωρινό μέτρο, η διόρθωση της γραπτής του δοκιμασίας στον εν λόγω διαγωνισμό

Διατακτικό της διατάξεως

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Pascual García κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-145/06)

(2007/C 56/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: César Pascual García (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: B. Cortese και C. Cortese, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 7 Απριλίου 2006 απόφαση του Γενικού Διευθυντή του JRC-Joint Research Centre της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (JRC), η οποία επιδόθηκε στον προσφεύγοντα στις 17 Απριλίου 2006, καθόσον δεν έλαβε υπόψη την υποψηφιότητά του για τη θέση την οποία αφορά η ανακοίνωση κενής θέσεως COM/2005/2969 — B/3/B*11 — JRC.I.04 — IHCP — Ispra, και πρόσθεσε μια παρατήρηση στον εφεδρικό πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις του διαγωνισμού EPSO/B/23/04 (!) με την οποία ενημέρωσε τις υπηρεσίες της Επιτροπής ότι ο προσφεύγων δεν πληροί τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας για τον εν λόγω διαγωνισμό·
- εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) της Επιτροπής, της 22ας Σεπτεμβρίου 2006, η οποία επιδόθηκε στον προσφεύγοντα στις 13 Νοεμβρίου 2006 και με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή του αριθ. R/400/06·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, επιτυχών του γενικού διαγωνισμού EPSO/B/23/04, δεν προσελήφθη από το JRC, καθ' ό μέτρο ο γενικός διευθυντής

του τελευταίου θεώρησε ότι ο προσφεύγων δεν πληρούσε τις απαιτούμενες για τον εν λόγω διαγωνισμό προϋποθέσεις επιλεξιμότητας.

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση: i) πάσχει λόγω διαδικαστικής πλημμελίας, καθόσον μετέβαλε αδικαιολόγητα την εκτίμηση των τίτλων και της πείρας του, στην οποία προέβη η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, τούτο δε χωρίς η εν λόγω επιτροπή να έχει υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως· ii) παραβιάζει το θεσπισθέν από την προκήρυξη του διαγωνισμού πλαίσιο νομιμότητας· iii) πάσχει λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και σοβαρής ελλείψεως αιτιολογίας εξαιτίας του μη συνάδοντος προς τη λογική χαρακτήρα της· iv) παραβιάζει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Επικουρικώς, κατά τον προσφεύγοντα, η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Στην περίπτωση που η παραβίαση της ως άνω αρχής απορρέει από τις διατάξεις της προκήρυξεως του διαγωνισμού, ο τελευταίος πρέπει να κηρυχθεί παράνομος κατά την έννοια του άρθρου 241 ΕΚ.

(¹) Προκήρυξη γενικού διαγωνισμού EPSO/B/23/04 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για την πλήρωση κενών θέσεων τεχνικών υπαλλήλων (B 5/B 4) στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας (EE C 81 A της 31ης Μαρτίου 2004, σ. 17).

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2006 — Speiser κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-146/06)

(2007/C 56/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Michael Alexander Speiser (Neu-Isenburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: F. Theumer)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης

- να ακυρώσει την απόφαση του καθού της 11ης Σεπτεμβρίου 2006, αριθ. 115521, περί απορρίψεως της από 31 Μαρτίου 2006 ενστάσεως του προσφεύγοντος που ασκήθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως επιδιώκοντας τη χορήγηση του «επιδόματος αποδημίας»·
- να υποχρεώσει το καθού να χορηγήσει στον προσφεύγοντα αναδρομικώς από τις 3 Οκτωβρίου 2005 το «επίδομα αποδημίας» σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, ο οποίος στις 3 Οκτωβρίου 2005 προσελήφθη στην υπηρεσία του ως «έκτακτος υπάλληλος» στην ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και των Ευρωπαίων Δημοκρατών, βάλλει κατά της απορρίψεως της αιτήσεώς του για χορήγηση επιδόματος αποδημίας. Κατά την άποψή του, αυτός κατέθεσε όλα τα δικαιολογητικά και τα στοιχεία που έπρεπε να προσκομίσει για την αξίωση του επιδόματος και πληροί όλες τις προϋποθέσεις.

Προσφυγή Matos Martins κατά Επιτροπής, που ασκήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 2007

(Υπόθεση F-2/07)

(2007/C 56/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: José Carlos Matos Martins (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

- να ακυρώσει την απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2006 της Υπηρεσίας Επιλογής του Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO) που ορίζει τα αποτελέσματα του προσφεύγοντος στις εξετάσεις προεπιλογής συμβασιούχων υπαλλήλων ΕΕ 25·
- να ακυρώσει την απόφαση της EPSO ή/και της επιτροπής επιλογής να μη καταχωρίσει τον προσφεύγοντα στη βάση δεδομένων των υποψηφίων που επέτυχαν στις εξετάσεις προεπιλογής·
- να ακυρώσει τη συνέχεια των εργασιών επιλογής·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου, ο προσφεύγων διατείνεται ότι το επίπεδο δυσκολίας και οι μονάδες που ορίστηκαν ως βάση για επιτυχία στις εξετάσεις προεπιλογής, και ειδικότερα το επίπεδο δυσκολίας της αριθμητικής εξέτασης των υποψηφίων της ομάδας καθηκόντων IV, καθορίστηκαν σε συνάρτηση με το πλήθος των υποψηφίων, κατά τρόπον ώστε να καταλήγει σε προκαθορισμένο αριθμό επιτυχόντων, ενώ θα έπρεπε να καθοριστούν αποκλειστικά με βάση τις απαιτήσεις των καθηκόντων των προς πλήρωση θέσεων.

Με το δεύτερο σκέλος του ίδιου λόγου, ο προσφεύγων διατείνεται ότι το περιεχόμενο των εξετάσεων προεπιλογής καθορίστηκε, για κάθε ομάδα καθηκόντων, με τυχαία επιλογή από συλλογή ερωτήσεων διαφορετικού επιπέδου, ενώ το περιεχόμενο των θεμάτων έπρεπε να ήταν το ίδιο για όλους τους υποψηφίους της ίδιας

ομάδας καθηκόντων, ή τουλάχιστον να έχει καθοριστεί με τυχαία επιλογή από συλλογή ερωτήσεων του ίδιου επιπέδου.

Ο δεύτερος λόγος αφορά την παράβαση του καθηκόντος διαφάνειας, της υποχρέωσης αιτιολόγησης των βλαπτικών αποφάσεων, του κανόνα της πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής, καθώς και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ο προσφεύγων διατείνεται ότι δεν του ανακοινώθηκαν οι ερωτήσεις που του είχαν τεθεί και ότι οι λόγοι τους οποίους προβάλλει η EPSO για να δικαιολογήσει την άρνηση παροχής πληροφοριών είναι προδήλως ανακριβείς, ως πραγματικοί ισχυρισμοί, και νομικά αστήρικτοι. Ειδικότερα, αφενός μεν το παράρτημα III του ΚΥΚ, που θεσπίζει τη μυστικότητα των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής, δεν εφαρμόζεται εν προκειμένω, αφετέρου δε η ανακοίνωση των θεμάτων κατέστη απαραίτητη ως εκ των αμφιβολιών και επιφυλάξεων που εξέφρασαν η ίδια η EPSO, καθώς και η ισομερής επιτροπής επιλογής, ως προς την εγκυρότητα των εξετάσεων.

Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2007 — Μοσχονάκη κατά FEACVT

(Υπόθεση F-3/07)

(2007/C 56/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Χρυσάνθη Μοσχονάκη (Ballybrack, Ιρλανδία)
(Εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβιώσεως και Εργασίας (FEACVT)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του διευθυντή του FEACVT περί μη εγκρίσεως αποστολής της προσφεύγουσας προκειμένου να συμμετάσχει στη συνεδρίαση της συνελεύσεως των επιτροπών προσωπικού των οργανισμών, η οποία έλαβε χώρα στις 30 και 31 Μαρτίου 2006·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα καταρχήν προβάλλει ότι η FEACVT, καθόσον απέρριψε την αίτησή της περί εγκρίσεως αποστολής προκειμένου να συμμετάσχει στη συνεδρίαση της 30ής και 31ης Μαρτίου 2006 της συνελεύσεως των επιτροπών προσωπικού των οργανισμών, παρέβη τα άρθρα 24 β και 9, παράγραφος 3, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) και το άρθρο 1, έκτο εδάφιο, του παραρτήματος 2 του ΚΥΚ, τα οποία κατοχυρώνουν τις ελευθερίες του συνεταιρίζεσθαι και της συνδικαλιστικής εκπροσώπησης, τις συμβουλευτικές και διαχειριστικές αρμοδιότητες της επιτροπής προσωπικού και την απαγόρευση επιβολής οποιασδήποτε συνέπειας λόγω της ασκήσεως των καθηκόντων των μελών της επιτροπής προσωπικού.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης παράβαση του άρθρου 110, παράγραφος 4, του ΚΥΚ και του άρθρου 126 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού (ΚΛΠ). Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι πρέπει να λαμβάνουν χώρα τακτικές διαβουλεύσεις μεταξύ των διοικήσεων των θεσμικών οργάνων και των οργανισμών, με συμμετοχή των επιτροπών προσωπικού, προκειμένου να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή του ΚΥΚ.

Η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει επίσης τις αρχές της χρηστής διαχείρισης και διοίκησης.

Αγωγή της 19ης Ιανουαρίου 2007 — Σκουλιδή κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-4/07)

(2007/C 56/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ελένη-Ελευθερία Σκουλιδή (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωπος: G. Vandersanden)

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να επιδικαστεί στην ενάγουσα αποζημίωση για την ηθική βλάβη που υπέστη λόγω της απόφασης της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ), της 28ης Μαρτίου 2006, να μην της επιτρέψει να κάνει χρήση της συμφωνίας ανταλλαγής που είχε συναφθεί μεταξύ της Επιτροπής και της Ελληνικής Κυβέρνησης·
- να εκτιμήσει τη βλάβη αυτή, με δίκαιη κρίση, σε 200 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η εναγομένη, μετά την οκτάμηνη απόσπασή της στο Ελληνικό Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ζήτησε να τύχει της εφαρμογής του καθεστώτος ανταλλαγής υπαλλήλων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών προκειμένου να ολοκληρώσει τα καθήκοντα τα οποία είχε αναλάβει κατά τη διάρκεια της αποσπασέως της. Αφού έλαβε τη συναίνεση πολλών υπηρεσιών της Επιτροπής καθώς και αυτήν της Ελληνικής Κυβέρνησης, η ενάγουσα έλαβε αρνητική απόφαση εκ μέρους του θεσμικού της οργάνου, για τον λόγο ότι η ανταλλαγή ήταν αντίθετη προς τις διατάξεις που εφαρμόζονται ως προς την απόσπαση.

Με την αγωγή της η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σειρά πταισμάτων, δηλαδή ότι αυτή:

- δεν επέδειξε την επιμέλεια την οποία υποχρεούται να επιδεικνύει κάθε διοίκηση·
- δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που προέκυπταν από τη συμφωνία ανταλλαγής την οποία η ίδια είχε συνάψει με την Ελληνική Κυβέρνηση· προσβάλλοντας με τον τρόπο αυτό τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της ενάγουσας και ερχόμενη σε αντίθεση με το γενικό συμφέρον της Κοινότητας·
- ευθύνεται για ανάρμοστες εκφράσεις έναντι της ενάγουσας·
- προέβη σε δυσμενή διάκριση της ενάγουσας έναντι άλλων υπαλλήλων οι οποίοι είχαν αποσπασθεί σε ορισμένες εθνικές διοικήσεις για μεγαλύτερη χρονική περίοδο.

Προσφυγή-αγωγή της 21ης Ιανουαρίου 2007 — Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-5/07)

(2007/C 56/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bart Nijs (Bereldange, Λουξεμβούργο)
(εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ελεγκτικό Συνέδριο

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) να διορίσει τον προϊστάμενο του προσφεύγοντος στη θέση που αυτός κατέχει τώρα·
- να ακυρώσει καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα το αποτέλεσμα του διαγωνισμού CC/LA/1/99 και τις συναφείς ή/και συνακόλουθες αποφάσεις·
- να ακυρώσει την απόφαση της εφορευτικής επιτροπής του Ελεγκτικού Συνεδρίου να απορρίψει την εκ μέρους του προσφεύγοντος-ενάγοντος αμφισβήτηση των εκλογών της 2ας, της 3ης και της 4ης Μαΐου 2006·
- να ακυρώσει το αποτέλεσμα των εκλογών της επιτροπής προσωπικού του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 2ας, της 3ης και της 4ης Μαΐου 2006 και τις συναφείς ή/και συνακόλουθες αποφάσεις·
- να ακυρώσει τις αποφάσεις περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος-ενάγοντος και περί προαγωγής του X το 2006·
- να διατάξει αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του ο προσφεύγων-ενάγων διατείνεται ιδίως: i) ότι οι αποφάσεις της ΑΔΑ πάσχουν από έλλειψη κατάλληλης αιτιολογίας· ii) ότι ο γενικός γραμματέας του Ελεγκτικού Συνεδρίου ενήργησε παρανόμως ως ΑΔΑ απορρίπτοντας τις ενστάσεις του προσφεύγοντος-ενάγοντος, καθόσον είχε προσωπικό συμφέρον ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση την ανεξαρτησία του· iii) ότι η ΑΔΑ ασκούσε τα καθήκοντά της παρανόμως από το 1984· iv) ο προϊστάμενος του προσφεύγοντος-ενάγοντος άσκησε τα καθήκοντά του παρανόμως, κατά παράβαση ιδίως των άρθρων 7α και 11α (παλιό άρθρο 14) του ΚΥΚ· v) ότι ο διαγωνισμός CC/LA/1/99 πάσχει από πολλές παρανομίες που μπορούν να συναχθούν από ορισμένα νέα πραγματικά περιστατικά· vi) ότι οι εκλογές της επιτροπής προσωπικού του 2006 είναι παράνομες για πολλούς λόγους· vii) ότι η προαγωγή του Χ προέκυψε από το συμφέρον του ιεραρχικώς προϊσταμένου του προσφεύγοντος-ενάγοντος να παρεμβάλει προσκόμματα στη σταδιοδρομία του τελευταίου.

Προσφυγή *Sunikas* κατά Συμβουλίου που ασκήθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2007

(Υπόθεση F-6/07)

(2007/C 56/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Risto Sunikas (Ελσίνκι, Φινλανδία) (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

- Να ακυρώσει την απόφαση της συμβουλευτικής επιτροπής επιλογής περί μη εγγραφής του προσφεύγοντος στον πίνακα των καλύτερων υποψηφίων για την επιλογή σύμφωνα με την ανακοίνωση κενής θέσης του Συμβουλίου B/024·
- Να ακυρώσει τον πίνακα αυτόν, καθώς και τις αποφάσεις του Συμβουλίου να προσλάβει στις προς πλήρωση θέσεις τους εγγραφέντες σ' αυτόν υποψηφίους και να μη προσλάβει τον προσφεύγοντα·
- Να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει στον προσφεύγοντα, προς αποκατάσταση της σταδιοδρομικής του ζημίας, τη διαφορά, επί έξι έτη, μεταξύ των αποδοχών που θα ελάμβανε αν

είχε προσληφθεί και των αποδοχών που έλαβε εξ άλλης αιτίας, καθώς και 25 000 ευρώ προς ικανοποίηση ηθικής βλάβης·

— Να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο δημοσίευσε, στις 14 Οκτωβρίου 2005, προκήρυξη κενής θέσεως για 8 θέσεις εκτάκτου υπαλλήλου για την άσκηση καθηκόντων «Duty Officer». Ο προσφεύγων, που είχε ήδη ασκήσει τα καθήκοντα αυτά ως αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμων (END), υπέβαλε υποψηφιότητα. Στις 20 Φεβρουαρίου 2006, του γνωστοποιήθηκε ότι, κατόπιν της διαδικασίας επιλογής, δεν είχε εγγραφεί στον περιορισμένο πίνακα.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο, επικαλείται παράβαση του σημείου 4 της προκήρυξης και παραβίαση των αρχών της αντικειμενικότητας, της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης. Ειδικότερα, ενώ οι εξωτερικοί υποψήφιοι αξιολογήθηκαν από τη συμβουλευτική επιτροπή επιλογής βάσει συνεντεύξεων και εξετάσεως των τίτλων τους, οι υποψήφιοι που είχαν ήδη ασκήσει καθήκοντα «Duty Officer» ως END αξιολογήθηκαν βάσει της γνώμης των ιεραρχικά προϊσταμένων τους σχετικά με το πώς είχαν εκπληρώσει τα καθήκοντά τους. Το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι η πλημμέλεια αυτή δεν επηρέασε τα αποτελέσματα της επιλογής.

Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων επικαλείται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθ' όσον –δεδομένου ότι οι εσωτερικοί υποψήφιοι αξιολογήθηκαν κατά την ως άνω διαδικασία– θα έπρεπε να τους είχε προηγουμένως ανακοινωθεί η γνώμη των ιεραρχικά προϊσταμένων τους, ώστε να μπορέσουν να αμυνθούν.

Ο τρίτος λόγος, περί παραβάσεως των άρθρων 9 και 12, παράγραφος 1, του Καθεστώτος Λοιπού Προσωπικού (ΚΛΠ) και περί παραβιάσεως των αρχών της αμεροληψίας, της αντικειμενικότητας και της ίσης μεταχείρισης, αναλύεται σε τρία σκέλη.

Με το πρώτο σκέλος, ο προσφεύγων διατείνεται ότι ορισμένα μέλη της συμβουλευτικής επιτροπής επιλογής βρέθηκαν σε θέση σύγκρουσης συμφερόντων έναντι ορισμένων υποψηφίων και ότι, ως εκ τούτου, ορισμένοι υποψήφιοι αξιολογήθηκαν εκτός των προβλεπόμενων στην προκήρυξη κενής θέσεως εργασιών επιλογής.

Με το δεύτερο σκέλος, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η επιτροπή αξιολόγησε τους τίτλους των υποψηφίων χωρίς να λάβει υπόψη το επίπεδο, τη διάρκεια και το ακριβές περιεχόμενο της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής τους πείρας.

Με το τρίτο σκέλος, ο προσφεύγων διατείνεται ότι, και αν ακόμη υποτεθεί ότι η αξιολόγηση των εσωτερικών υποψηφίων βάσει της γνώμης των ιεραρχικά προϊσταμένων τους μπορεί να γίνει κατ' αρχήν αποδεκτή, η διαδικασία δεν παύει να είναι πλημμελής καθ' όσον οι εν λόγω γνώμες δεν ελήφθησαν ορθώς υπόψη κατά την κατάρτιση του πίνακα επιτυχόντων, λόγω ιδίως της προαναφερθείσας σύγκρουσης συμφερόντων.